

॥ श्री ॥

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

அமருத ஸர்.

மாதந்தோறும் வெளிவரும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பந்தாயத்த

ப்ரகாசநப் பத்திரிகை.

217

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

பிலவ — த

JANUARY - 1962

पातु प्रणतरक्षायां विलम्बमसहन्निव ।
सदा पञ्चायुधीं विभ्रत्स नः श्रीरङ्गनायकः ॥

பத்ராதிபர்கள் :

ஸ்ரீ காஞ்சி ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்,
ஸ்ரீரங்கம் மெ. ஸுந்தரராஜசாரியர், Mg. Ed.

வருஷச் சந்தா ரூ. 3—0—0

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

அன்பர்களுக்கு அறிவிப்பு

சென்ற கார்த்திகை மாதம் “அம்ருதலஹரி” கிடைக்கவில்லையே; அதை அனுப்ப வேணும்— என்று சில அன்பர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அம்மாதம் சில அஸௌகர்யங்களால் பத்ரிகை வெளிவரவில்லை நம் பரின் தொடர்ச்சியை கவனிப்பது. நடுவில் தொடர்ச்சி விடவில்லை.

பத்ரிகைக்கு ஒருவித மூலதனம் மில்லாமல் அன்பர்கள் ஆதரவையே மூலதனமாகக் கொண்டு வெளி வருகிறது. அநேக அன்பர்கள் பாக்கியை அனுப்பாமலே இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியே கடிதம் எழுதுவதும் இயலாத காரியம். ஆகவே க்ருபை செய்து அவரவர்கள் பாக்கியை உடனே அனுப்பி ஆதரிப்பதுடன் அவரவர்களுக்கு வேண்டியவர்களைச் சந்தாதாரராகச் சேர்த்து ஆதரிக்க வேணுமாயும் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

— மாளேஜர்.

கோயில் திருவத்யயனோத்ஸவ வைபவம்.

(மணவாள ராமாநுஜம்)

நம்பெருமாள் திருவத்யயன மஹோத்ஸவத்தின் பெருமையை இன்று புதிதாக எழுதவேண்டிய தவசியமில்லை. எவ்வளவோ தமொற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிற காலத்திலும், இவ்வளவு விமரிசையாக நடைபெறுவது ஸ்ரீ ராமாநுஜரின் திவ்யாக்களுயின் மஹிமையே. “அர்ச்சாவதாரமெளிது” என்பதை மாற்றி டிக்கட் முறை ஏற்படுத்திய போதிலும் எல்லோருக்கும் ஸேவை ஸௌகர்யமாகவே கிடைத்தது என்பதைக் குறிப்பிடாமலிருக்க முடியாது. இதே ஸமயத்தில் பூஜாலோபங்கள் வைதிக கார்யங்கள் ஒன்றும் சீர் திருந்தவில்லை யென்பதை விட கவனிக்கப்படவே யில்லை என்பதையும் மிகவும் மனக்கஷ்டத்துடன் தெரிவிக்கவேண்டியதும் அவசியமாகிறது. இப்போது தேவஸ்தான நிர்வாஹத்தை ஆதரித்துவரும் தேவஸ்தான பத்ரிகை கூட வைதிக கார்யலோபங்களைக் காட்டியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. டிக்கட் முறையை சிலர் ஒருவாறு சுமார் ரூ. 20,000 வரை வசூலாகி யிருப்பதால் ஆதரித்தாலும் பலர் பூர்ணமாக ஆதரிக்கவில்லை. கேவலம் ஒரு தொகை கிடைக்கிறது என்பது ஸமாதானமாகாது. இத்தேவஸ்தானத்துக்கு இது ஒரு பெரிய வரவு என்று சொல்லிவிட முடியாது. இவ்விஷயம் எப்படியாயினும் சரி. இப்போது இதில் உட்புக வேண்டிய அவசியமில்லை. பிறகு கவனிக்கலாம். ஒரு முக்கிய விஷயம் மட்டும் தெரிவிக்க வேண்டியதவசியம். நாய்ச்சியார் திருக்கோலம் சாத்தியே எழுந்தருளப் பண்ணியதால் நெடுநாளைய ஸம்பிரதாயங்கள் சில குலைந்தன. கைங்கர்ய பரர்கள் தாஷின்யத்தாலும் பயத்தாலும் சொல்வதெல்லாம் சரி என்று வெளியில் சொன்னாலும் பிறகு முணு முணுப்புக்கும் பஞ்சமில்லை. முக்யமாய்க் கொண்டாட்டம் மாறிற்று. பாச பக்தத்தினால் திருவாராதனமும் தொலைந்தது. திருவாராதனமே கிடையாதென்று குருட்டு பதில் சொல்லிவிட முடியாது திருவாராதனங்கமான “தட்டி” முதலியன நடப்பது கவனிக்கத் தக்கது. இது விஷயமாக அநேகம் தெரிவிக்க வேண்டியிருப்பினும் அவகாசக் குறைவால் தெரிவிக்கவில்லை. பிறகு ஸமயத்தில் தெரிவிப்போம்.

தவிர்க்க வேண்டியவைகளில் சிலவற்றையும் கவனிக்க வேண்டியவைகளில் சிலவற்றையும் குறிப்பிட்டு இப்போது நிறுத்திக் கொள்ளுகிறோம். அவைகளில் மிக முக்கியமானது. நிர்வாஹ அதிகாரி தனக்கு ஏற்பட்ட ஆசௌசத்தினால் (நீட்டு) விலகியிருந்தவர் பெரிய திருப்பாவாடை ஸமயத்திலும் ஆழ்வார் திருவடி தொழும் சமயத்திலும் உட்புகுந்து கலந்து பொதுஜனங்களின் பலருடைய அதிருப்திக்கு ஆளாகாமலிருந்திருக்கலாம். இது சுலபமாக அவரால் செய்யக்கூடியது.

டிக்கட் முறையின் ஆசையினால் ஆழ்வார் திருவடி தொழும் சமயம் சுமார் 50 ரூபாய்க்காக ஆசைப்பட்டு கீழ்மண்டபத்தில் இரண்டு அங்கணங்களை மறித்து அதனால் புத்திக்கெட்டாத நீண்ட

[ராப்பர் 8-ம் பக்கம் பார்க்க.]

அஸ்மத்குருபரம்பராப்யோ நம:

அம்ருத ஹரி.

217

பி ல வ

த

— பத்ராதிபர்கள் —

மூகாஞ்சி ப்ர. அண்ணங்கராசிரியர்

மூரங்கம் மெ. ஸுந்தராஜாசிரியர்

1962

JANUARY

अनवद्यद्वयसूक्तीर्द्धती सुमनोमनोविनोदाय । असृत्तलहरी मलर्पतु सततं श्रीखण्डमस्सविधात् ॥

கவிதா சாதுர்யம்.

முன்விதழிலும் கவிதாசாதுர்யமென்று மகுடமிட்டெழுதிய வியாஸத்தின் முடிவில் “தென்மொழியில் சிலேஷயமகங்களைப் புகுத்திக் கவிபாடினவர்களில் திவ்விய கவி பிள்ளைப் பெருமானையங்கார் தலைமை பெற்றவர்; அதைப்பற்றி அடுத்த இதழில் விவரிப்போம்” என்றெழுதியிருந்தோம். அதனை இப்போது சிறிது விவரிக்க விரும்புகிறோம். ஐயங்காருடைய அஷ்டப் பிரபந்தத்தில் நூற்றுக் கணக்கான யமகங்கள் அற்புதமாக அமைந்திருக்கின்றன; அவற்றுள் சிலவற்றை யெடுத்துக் காட்டுகிறோம் காண்பின்.

மாத் தாண்ட மண்டலத்தார்
காத்தாண்ட மண்டலத்தார்

} என்று இரண்டு சொல் தொடர்கள். இவை

எம்பெருமானைப் பற்றியவை. ஒன்றில் மா என்னு மெழுத்தும், மற்றொன்றில் கா என்னு மெழுத்துமே வாசி பெற்றவை. இவற்றில் பொருளை முன்னம் அன்பர்களே ஆலோசித்துப் பார்க்க. மாத் தாண்ட: என்பது ஸூர்யனுக்கு வாசகமான வடசொல்; ஸூர்யமண்டலத் திலேழுந்தருளியிருப்பவர் என்ற பொருளில் ‘மாத் தாண்ட மண்டலத்தார்’ எனப்பட்டது. இனி, காத்தாண்ட மண்டலத்தார்’ என்பதை—‘காத்து ஆண்ட மண் தலத்தார்’ என்று பிரிக்கவேணும். காத்து—பாதுகாத்து, ஆண்ட—அரசாளப்பட்ட, மண் தலத்தார்—பூத லத்தை யுடையவர் என்றதாயிற்று.

பேய்த்த நஞ்சு வைத்தார்
வாய்த்த நஞ்சு வைத்தார்

} என்று இரண்டு சொல் தொடர்கள். இவையும்

எம்பெருமானைப் பற்றியவை. ஒன்றில் பே என்னு மெழுத்தும், மற்றொன்றில் வா என்னு மெழுத்துமே வாசிபெற்றவை. முந்தின சொல் தொடரை, பேய் தநம் சுவைத்தார் என்றும், பிந்தின சொல் தொடரை, வாய்த்த நஞ்சு வைத்தார் என்றும் பிரித்துப் பொருள் காணவேணும். க்ருஷ்ணவதாரத்தில் பேய்ச்சியாகிய பூதனையின் ஸ்தநத்தைச் சுவைத்துண்டவர் என்னும் பொருளைத் தந்தது முந்தின வாக்யம். தேவர்களுக்கு அமிருதம் கொடுக்கக் கடல் கடைந்த காலத்திலே தோன்றின நஞ்சை

அஸ்மத்குருபரம்பராப்யோ நம:

அம்ருத ஸஹர்.

217

மில்ல

— பத்திரிகைகள் —

1962

தை

மூலகாஞ்சி ப்ர. அன்னங்கராசிரியர்

மூலகங்கம் மெ. ஸுந்தராஜாசிரியர்

JANUARY

भनवद्यह्यसूकीर्धती सुमनोमनोविनोदाय । अमृतलहरी प्रसर्पतु सततं श्रीरघुचन्द्रमस्सविधात् ॥

கவிதா சாதுர்யம்.

முன்னிதழிலும் கவிதாசாதுர்யமென்று மகுடமிட்டெழுதிய வியாஸத்தின் முடிவில் “தென்மொழியில் சிலேஷயமகங்களைப் புகுத்திக் கவிபாடினவர்களில் திவ்விய கவி பிள்ளைப் பெருமானையங்கார் தலைமை பெற்றவர்; அதைப்பற்றி அடுத்த இதழில் விவரிப்போம்” என்றெழுதியிருந்தோம். அதனை இப்போது சிறிது விவரிக்க விரும்புகிறோம். ஐயங்காருடைய அஷ்டப் பிரபந்தத்தில் நூற்றுக் கணக்கான யமகங்கள் அற்புதமாக அமைந்திருக்கின்றன; அவற்றுள் சிலவற்றை யெடுத்துக் காட்டுகிறோம் காண்மின்.

மாத்தாண்ட மண்டலத்தார்
காத்தாண்ட மண்டலத்தார்

என்று இரண்டு சொல் தொடர்கள். இவை

எம்பெருமானைப் பற்றியவை. ஒன்றில் மா என்னு மெழுத்தும், மற்றொன்றில் கா என்னு மெழுத்துமே வாசி பெற்றவை. இவற்றில் பொருளை முன்னம் அன்பர்களே ஆலோசித்துப் பார்க்க. மார்த்தாண்ட: என்பது ஸூர்யனுக்கு வாசகமான வடசொல்; ஸூர்யமண்டலத் திலேழுந்தருளியிருப்பவர் என்ற பொருளில் ‘மாத்தாண்ட மண்டலத்தார்’ எனப்பட்டது. இனி, காத்தாண்ட மண்டலத்தார்’ என்பதை—‘காத்து ஆண்ட மண் தலத்தார்’ என்று பிரிக்கவேணும். காத்து—பாதுகாத்து, ஆண்ட—அரசாளப்பட்ட, மண் தலத்தார்—பூத லத்தை யுடையவர் என்றதாயிற்று.

பேய்த்த நஞ்சு வைத்தார்
வாய்த்த நஞ்சு வைத்தார்

என்று இரண்டு சொல் தொடர்கள். இவையும் எம்பெருமானைப் பற்றியவை. ஒன்றில் பே என்னு

மெழுத்தும், மற்றொன்றில் வா என்னு மெழுத்துமே வாசிபெற்றவை. முந்தின சொல் தொடரை, பேய் தநம் சுவைத்தார் என்றும், பிந்தின சொல் தொடரை, வாய்த்த நஞ்சு வைத்தார் என்றும் பிரித்துப் பொருள் காணவேணும். க்ருஷ்ணவதாரத்தில் பேய்ச்சியாகிய பூதனையின் ஸ்தநத்தைச் சுவைத்துண்டவர் என்னும் பொருளைத் தந்தது முந்தின வாக்யம். தேவர்களுக்கு அமிருதம் கொடுக்கக் கடல் கடைந்த காலத்திலே தோன்றின நஞ்சை

[ஹாலாஹல மென்னும் விஷத்தை] சசனுக்கு உண்ணவைத்தவர் என்றும் பொருளைப் பிந்தின வாக்கியத்தில் அமைத்தார்.

துளவ மலர்க்கண்ணியார் } என்று இரண்டு சொல் தொடர்கள். இவையும்
உளவ மலர்க்கண்ணியார் } எம்பெருமானைப் பற்றியவை. முந்தின சொல்
தொடரை, துளவம் மலர் கண்ணியார் எனவும், பிந்தின சொல் தொடரை உளம் அமலர்க்கு
அண்ணியார் எனவும், பிரித்துப் பொருள் காண்க. முறையே, திருத்துழாய் மலர்களினாலா
கிய மாலையை யுடையவர் என்றும், அமலமான உள்ளத்தையுடைய அடியார்களுக்கு
அந்தரங்கர் என்றும் பொருள் காண்க.

ஆனவருடந் தடுத்தார் } என்று இரண்டு சொல் தொடர்கள். இவையும்
வானவருடந் தடுத்தார் } எம்பெருமானைப் பற்றியவை. முந்தின சொல்
தொடரை, ஆன அருள் தந்து அடுத்தார் எனவும், பிந்தின சொல் தொடரை, வான வருடம்
தடுத்தார் எனவும் பிரித்தும் பொருள் காண்க. செம்மையான அருளைச் செய்து நம்முள்
சேர்ந்தார் எனவும், (திருவாய்ப்பாடியில் நேர்ந்த) வானத்தினாலாய வருடத்தை [வர்
ஷத்தை—மழையை]த் தடுத்தார் எனவும் முறையே பொருள் உணர்க.

மா வென்று வந்தான் } என்று இரண்டு சொல் தொடர்கள். இவையும்
போ வென்று வந்தான் } எம்பெருமானைப் பற்றியவை, மா வென்று வந்தான்—
(க்ருஷ்ணாவதாரத்தில்) கேசி யென்னுங் குதிரையை வென்று வந்தான். ரோ என்று உவந்
தான்—(போர்க்களத்தில் திகைத்து நின்ற ராவணனை) இன்று போ (நாளை வா என்று
உகந்து கூறிப் போக விட்டவன். என்று முறையே பொருள் காண்க. இத்தகைய வாக்கிய
விந்யாஸங்களினால் பாஷையில் விலக்ஷணமான விற்பத்தி விளையும்.

இனி, ஐயங்காருடைய சிலேடைகளிலிருந்தும் சில காட்ட விருப்பமுண்டு. ஸ்ரீ ராமா
நுஜன் பத்திரிகையில் விளக்கவுரையோடு வெளிவரும் திருவேங்கட மாலையை அன்பர்கள்
ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து களித்திடுக வென்று சொல்லி இக்கட்டுரையை முடித்திட்டோம். ... *

மார்கழித் திங்களின் மாண்பு.

மாதங்களுள் மார்கழிமாதம் மிகப் புனிதமாய தென்பதை முன்னாட்களில் உலகம்
விசேஷமாக உணரப் பெற்றதில்லை. சில திவ்ய தேசங்களில் சில வரியார்கள் மட்டும் பூர்
வாசாரியர்களின் வியாக்கியானங்களைக் கொண்டு திருப்பாவையின் அர்த்தச் சுவணம் செய்து
வந்தார்கள். முப்பது வருடங்களுக்கு முன் வரையில் திருப்பாவைப் பிரவசனம் என்பது
அரிதாகவே யிருந்தது. 1930 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்தப் பிரவசனமில்லாத நகரமோ கிராமமோ
அக்ரஹாரமே காணக் கிடைப்பரிது. ஓர் ஊரில் ஓரிடத்தில் மட்டுமன்று; பல பல
விடங்களிலும் இந்தப் பிரவசனத்தை பக்த பாகவதோத்தமங்கள் மிக்க குதூஹலத்துடன்
நடத்தி வருகிறார்கள். “திருப்பாவை யென்பது தமிழ்ப் பாட்டுத்தானே” என்றும் “திருப்
பாவையில் என்ன இருக்கிறது” என்றும் இங்ஙனே பல பலவாறு இகழ்வாகக் கூறிக் கொண்
டிருந்தவர்களும் திருப்பாவையில் தான் விசேஷமிருக்கிறதென்று கண்டு அதனை விசேஷித்து
ஆதரிக்கத் தொடங்கியதும், இது மேன் மேலும் ஓங்கி வருவதும் உண்மையில் மிக வியக்கத்
தக்கது.

ஆனால் ஒன்று அவசியம் தெரிவிக்கத் தக்க துண்டு: எந்த மஹாசாரியர்களின் வியாக்கியானங்களினால் திருப்பாவையின் அரும் பெரும் பொருள்கள் வெளிவந்தனவோ; அவ்வாசார்ய ஸார்வபௌமர்களின் திவ்யஸூக்திகளில் இன்னமும் மாச்சரியம் மாறப் பெருதவர்களுங் கூட 'திருப்பாவைக்குப் பொருள் கூறுகின்றோம்' என்று கூசாமல் முன் வருவதுண்டே. இதைப் பற்றி நாம் என்ன சொல்லுவது. உள்ளமுறிய பகையானது மூலத்திலும் தணியவில்லை, வியாக்கியானத்திலும் தணியவில்லை. இங்ஙனே யுள்ளவர்கள் 'நாங்களும் திருப்பாவைப் பிரவசனம் செய்கிறோம்' என்று முன் வருவதானது ஒருவாறு உகக்கத்தக்கதே யென்று நிற்கின்றோம்.

திவ்ய தேசாநுபவம்

(மலை நாடு)

திருக்கடித்தானம்.

(முன் தொடர்ச்சி)

இனி இரண்டாம் பாட்டை விவரிக்கிறோம். கடியென்று நறுமணத்திற்குப் பெயராதலால் திருக்கடித்தானம் மென்பதற்கு நறுமணம் மிக்க தலமென்று பொருளென்று கூறினோம். அந்த நறுமணம் எதுவென்னில், இவ்விரண்டாம் பாட்டைக் கொண்டு ஆசாரியர்கள் விவரித்த நறுமணம் கேளீர்;

2. திருக்கடித் தானமும் என்னுடைச் சிந்தையும்

ஒருக்க டுத்துள்ளே உறையும் பிரான்கண்டிர்

செருக்கடுத் தன்று திகைத்த வரக்கரை

உருக்கெட வாளி பொழிந்த வொருவனே.

முன்பொரு காலத்தில் போர்புரியச் செருக்கு விஞ்சி யாரைச் சண்டைக்கிழுக்கலாமென்று திகைத்திருந்த அரக்கர்கள் உருவம் கெடும்படியாக அம்புபொழிந்த ஒப்பற்ற மஹாவீரன் [இராம பிரான்] திருக்கடித்தானப்பதியையும் எனது நெஞ்சையும் ஒரு சேரப் பிடித்து இரண்டினுள்ளும் ஒக்க வெழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமான் என்பது பாட்டின் பொருள். திருக்கடித்தானப்பதியையும் ஆழ்வாருடைய திருவுள்ளத்தையும் ஒக்க நினைக்கையாவது என்னவென்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் ஆசாரியஹ்ருதயமென்னும் திவ்வியமான நூலைத் தஞ்சமாகப் பற்றவேணும். அந்நூலில், நம்மாழ்வார் பாடிய திருப்பதிகளொவ்வொன்றிலும் விளங்கும் ஒவ்வொரு திருக்குணத்தையும் கூறிவருமடைவில் இத்தலத்தில் விளக்குங் குணத்தைக் கூறும் குர்ணை

“ஸாத்ய ஹ்ருதிஸ்தனயும் ஸாதன மொருக்கடுக்கும்

க்ருதஜ்ஞதாகந்தம் தாய்ப் பதியிலே”

என்று அமைக்கப்பட்டது. இந்த குர்ணையின் கருத்தாவது, எம்பெருமான் தனக்குப் பரம ப்ரயோஜனமான ஆழ்வார் திருவுள்ளத்தில் வாஸம் கிடைத்திருக்கச் செய்தேயும் இப்படி நாம் இவர் திருவுள்ளத்தில் வாஸம் பெற்றது திருக்கடித்தானப்பதியில் நிலையாலேயன்றே, என்று கொண்டு அந்த திவ்யதேசத்தையும் விடாதேயிருக்கு மிருப்பு நன்றி மறவாமை காரணமாக வாதலால் இத்தலைய நன்றியறிவு நறுமணம் கமழுகை இத்தலத்தின் குணம்-என்கை. இப்பொருள் நெஞ்சில் நன்கு ஊன்றவேண்டுமானால் ஸ்ரீவசன பூஷணத்தில் சில குர்ணைகள் சிந்திக்கப்பட வேணும்: அவை

யாவன:—(171 முதல் 174). அங் தந்தைவாஸம் ஸாதன்ம்; இங்குத்தை வாஸம் ஸாத்யம். “கல்லுங் களை கடலும்” என்கிறபடியே இது ஸித்தித்தரால் அவற்றிலாதாம் மட்டமாயிருக்கும். “இளங் கோயில் கைவிடேல்” என்று இவன் பிரார்த்திக்க வேண்டும்படியாயிருக்கும். ப்ராப்யப்ரீதி விஷயத்வத்தாலும் க்ருதஜ்ஞதையாலும் பின்பு அவை அபிமதங்களாயிருக்கும்.”

இவற்றின் கருத்து; எம்பெருமான் திவ்ய தேசங்களிலுமுள்ள, ஞானிகளின் ஹிருதயத்திலு முள்ள என்றிருந்தாலும், திவ்யதேசங்களிற் காட்டிலும் ஞானிகளின் திருமேனியில் அவன் பண் னும் விருப்பத்தில் வாசியுண்டு. அவன் திருப்பதிகளில் எழுந்தருளியிருப்பதானது தக்க உபாயங்க ளாலே சேதநரை அகப்படுத்திக் கொள்ளுகைக்காக வாதலால் அவனுக்குத் திருப்பதிகளில் வாஸம் ஸாதனமென்று கொள்ளத்தகும். சேதநன் திருந்தி இவனது ஹிருதயத்தினுள்ளே தான் வளிக்கப்பெற்றவது அத்திருப்பதிவாஸமாகிற க்ருஷியின் பலனாகையாலே ஞானிகளிடத்தில் வாஸமே பரமப்ரயோஜனம். ஆழ்வார் போல்வாருடைய இதயத்தில் வாஸம் ஸித்தித்து விட் டால் பின்பு திருப்பாற்கடல் திருநாடு முதலான லிடங்களில் அவனுக்கு விருப்பம் குறைந்து வரு மென்பது “கல்லுங்களைகடலும் வைகுந்தவானும், புல்லென்ருழிந்தன கொல் ஏ பாவம்.— வெல்ல நெடியான் நிறங்கரியானுள் புகுந்து நீங்கான், அடியேனதுள்ளத்தகம்” என்ற பெரிய திரு வந்தாதிப் பாசுரத்தினால் விளங்கும். அப்படியாகில் திருப்பதிகளிலும் அவன் ஏன் வளித்து வரு கிரு நென்னில்; “எங்கள் உள்ளத்திலே புகுருகைக்கு பாலாலயம்போன்றிருந்த திருப்பாற்கடல் முதலியவற்றிலும் விருப்பம் கொண்டிருக்கவேணும்” என்று இவர்கள் எம்பெருமானே நோக்கிப் பிரார்த்திப்பதனாலும், இவர்களின் உகப்புக்கு இலக்கானவிடம் என்பதனாலும், “இத்தலங்களில் வாஸமன்றோ நமக்கு அன்பர்களின் உள்ளமாகிற அருமந்தவிடத்தைப் பெறுவித்தது” என்று அவன் கொண்ட நன்றியுணர்ச்சியினாலுமென்க.

ஆக இத்தகைய திவ்வியமான பொருள்கள் இப்பாட்டின் முன்னடிகளிலே சிந்தனை செய்யத் தகுவன.

3. ஒருவரி ருவரோர் மூவரென நின்று
உருவு கரந்து உள்ளுந்தோறும் தித்திப்பான்
திருவமர் மார்வன் திருக்கடித்தா னத்தை
மருவியு றைகின்ற மாயப் பிரானே.

இப்பாட்டு தனிப்படப் பொருள் தருவதன்று; கீழ் இரண்டாம் பாட்டோடு சேர்ந்தே பொருள் தரும். அப்பாட்டின் பின்னடிகள் “செருக்கடுத்தன்று திகைத்தவரக்கரை உருக்கெட வானி பொழிந்த வொருவனே” என்றுள்ளது. அங்ஙனம் வானிபொழிந்த காலத்தில் இராமபிரான் இருந்தவிதம் இப்படிப்பட்ட தென்கிறது இப்பாட்டில். “வானிபொழிந்தபடி எங்ஙனே யென்ன, இங்ஙனே யென்கிறார்” என்பது ஈடுமுப்பத்தாராயிரப்படி அவதாரிகை.

இலங்கையில் நடந்த இராமராவண யுத்தத்தில் இராவணன் சேமித்து வைத்திருந்த மூல பலம் வந்து திரண்டது; இராமன் அதனை முடிக்குமிடத்து முதலில் ஒருவனாய்த் தோன்றி, பின்பு இருவர்போலத் தோன்றி, பின்னையும் மூவர்போலத் தோன்றி நின்று, பிறகு உருவம் இலக்குக் குறி க்க கொண்டனாதபடி இந்திரிய மார்க்கத்தைக் கடந்தபடியாலே ஒருருவமும் தெரியாதபடி நின்று பொருது, செருக்கடுத்தன்று திகைத்த வரக்கரை உருக்கெடவானி பொழிந்தபடி சொல்லிற்று யிற்று.

ஸ்ரீராமாயணம் யுத்த காண்டத்தில் (ஸர்க்கம் 94-ல்) மூலபல வதம் சொல்லுமிடத்து இந்த நிலை தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இராமபிரான் கார்தருவாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்த வளனிலே (சுலோகம் 26) இராமனை அரக்கர்கள் அடியோடு காணவில்லை யென்று முதலிலே சொல்லிற்று; உடனே

அவர்கள் ஆயிரம் இராமமூர்த்திகளைக் கண்டதாகச் சொல்லிற்று. உடனே “புந்: பச்யந்தி காகுத்ஸ்தம் ஏகமேவ மஹாவே” என்று ஒரு இராமமூர்த்தியையே கண்டதாகச் சொல்லிற்று.

இங்கு இருபத்து நாலாயிரப்படி வியாக்கியானம் வருமாறு— ‘ஒருவரிருவரோர் மூவரென நின்று உருவுகரந்து உருக்கெட வாளிபொழிந்த வெருவன் என்று கீழ்ப்பாட்டோடே அந்நயிக்கக் கடவது. மூலபலம் சாகும்படியருளுகிறவன்று முந்துற வெருவனாய்த் தோன்றி, சாரிகையில் வேகம் மிக மிக இருவரும் மூவருமாய்த் தோன்றி, பின்னையும் வேகம் மிக்கவாறே இந்திரிய ஸம் போகத்துக்கு இடமில்லாதபடியாகையாலே ரூபக்ரஹணமரிதாகி உருக்கெட வாளிபொழிந்த வெருவன் திருக்கடித்தானமும் என்னுடைச் சிந்தையும் ஒருக்கடுத்து உள்ளே உறையும் பிரான் கண்டார்.”

ஸ்ரீராமாவதாரத்தில் காட்டிய அந்த பல பராக்கிரமம் விளங்குமாறு இங்கே திருக்கடித்தானத்தில் காட்சி தருகின்றனென்று ஆழ்வாருடைய அனுபவமிருக்கிறபடி. ஆனால் ஒரு வாசியுண்டு. மூலபலவதம் செய்த காலத்தில் பிராட்டியைப் பிரிந்திருந்தார்; இப்போது அங்ஙனமில்லாமல் [திருக்கடித்தானத்தை மருவியுறைகின்ற மாயப்பிரான் திருவரமார்வன்.] திவ்விய தம்பதிகள் இருவருமான சேர்த்தி கண்டு உகந்து அநுபவிக்கக்கூடிய இடம் திருக்கடித்தானம் என்றதாயிற்று.

4. மாயப் பிரான் என வல்வினை மாயந்தற
தேசத்தினால் நெஞ்சநடுகுடி கொண்டான்
தேசத் தமரர் திருக்கடித் தானத்தை
வாசப் பொழில்மன்னு கோயில் கொண்டான்

‘மாயப்-பிரான், என்பதற்கு இருவகையாகப் பொருள் காண்க. ‘மாயா’ என்ற வடசொல் மாயமென்றொழுகிறது தமிழில். மாயையாவது ஆச்சரியம். எம்பெருமானுடைய திருவுருவமோ திருக்குணமோ சரித்திரமோ எதுவும் ஆச்சரியம் என்று சொல்லலா மத்தனையொழிய வேண்டுன்றும் சொல்லப் போகா தன்றோ. ஆக, ஆச்சரியமான ரூபகுண சேஷத்தங்கனையுடையவன் என்பது ஒரு பொருள். ‘மாயா’ என்பதற்கு வைதிக நிகண்டினால் ஸங்கல்பரூபமான ஞானம் என்று பொருளாகும். பகவத்கீதையில் “ஸம்பவாமி ஆத்மமாயயா” என்னுமிடத்தில் இப்பொருளே கொள்ளப்படுவதாம். ஆக ஸங்கற்ப மாத்திரத்தினால் எல்லாவற்றையும் நிர்வஹித்தருள்பவன்-என்பதுமற்றொரு பொருள்.

[என வல்வினைமாயந்தற நெஞ்சநடு குடிகொண்டான்.] பெரியாழ்வார் தமது திருமொழியில் “மங்கிய வல்வினை நோய்காள்! உமக்குமோர் வல்வினை கண்டார், இங்குப் புகேன்மின் புகேன்மின் எளிதன்று கண்டார் புகேன்மின், சிங்கப்பிரானவ நெம்மான் சேருந்திருக்கோயில் கண்டார். பங்கப்படாது உய்யப்போமின்” என்றருளிச் செய்தார். நெஞ்சிலே நிரம்பியுள்ள வல்வினைகள் பாறிப்பறந்தொழிய வேண்டும்படி திருக்கடித்தானத் திருமால் தம் திருவுள்ளத்தே வந்து குடிபுகுந்ததுமல்லாமல் அவ்விடத்தை ஒரு நாடாகத் திருத்திப் பணிகொண்டானென்பதும் ஓர் ஆச்சரியமாக இங்குக் கருதப்படுகின்றது.

[தேசத்தமரர் திருக்கடித்தானம்] தேஜஸ் என்னும் வடசொல் தேசமென்று திரிந்தது. தேச பொலிந்த அமரராவார் நித்திய சூரிகள். அவர்களுடைய திருக்கடித்தான மென்றது— அவர்களும் வந்து வணங்கும் பெருமை வாய்ந்த திருக்கடித்தான மென்றபடி. விண்ணவர்கள் மண்ணுலகில் வரக்கூடுமோ வென்று சங்கிக்க வேண்டா; கருமபந்தம் காரணமான மீட்சி இல்லையென்பது நூற் கொள்கையே யொழிய பகவானுடைய விபூதிகளைக் காண்பதற்காக வருவதை உபரிடதங்கள் அனுமதித்தேயுள்ளன. திருமங்கையாழ்வார் “மண்ணிவிதுபோல நகரில்லையென வானவர்கள் தாம் மலர்கள் தூய், நண்ணி யுறைகின்ற நகர் நந்திபுர விண்ணகரம் நண்ணுமனமே” என்றருளிச்

செய்ததும் காணத்தக்கது. இப்பதிகந்தள்ளிலேயே மேல் ஏழாவது பாட்டில் “மண்ணவர் தான் தொழ வானவர் தாம் வந்து, நண்ணு திருக்கடித்தான நகரே” என்றும் காண்க.

5. கோயில் கொண்டான் தன் திருக்கடித் தானத்தைக்
கோயில் கொண்டா னதனோடு மென் னெஞ்சகம்
கோயில் கொள் தெய்வ மெல்லாம் தொழ வைகுந்தம்
கோயில் கொண்ட குடக் கூத்த வம்மானே.

தங்களுக்கென்று விமானங்களை யுடையரான நித்திய குரிகளெல்லாரும் தொழும்படியாக ஸ்ரீ வைகுண்டத்தை யிருட்டிடமாக வுடையவனாய், கண்ணிரானாய்த் திருவவதரித்தபோது குடக் கூத்தாடினவனான பெருமான் திருக்கடித்தானப் பதியைத் தனக்குக் கோயிலாகக் கொண்டான் என்கிறார்.

ஆழ்வார் தம்பக்கலிலுண்டான அன்பின் கனத்தாலே திருக்கடித்தானத் திருமால் அப்பதியோடே கூடவந்து தம் திருவுள்ளத்திலே புகுந்தருளினனென்றாயிற்று. இதன் கருத்து யாதெனில்; திருக்கடித்தானத்தைத் தனக்கு அஸாதாரணமான கோயிலாகக் கொண்டவன் ஆழ்வார் திருவுள்ளத்தினுள்ளே வந்துபுக விரும்பினான்; அப்போது அத்தலத்தை விட்டுத் தான் மட்டுமே வந்து புகுவதாக முதலில் நினைத்தானாம்; அப்படியாகில் அத்தலத் திலுள்ள ஆசையினால் அந்த ஞாபகமும் அடிக்கடி யுண்டாகுமென்றும், அதனால் இவ்விடத்தனுபவம் முட்டுப்படுமென்றும் நினைத்து அத்தலத்தையும் கூட்டிக்கொண்டு வந்து புகுந்தானாம்; இப்படி யொரு பாவனை செல்லுகின்றதாயிற்று.

“அரவத் தமளியினோடும் அழகிய பாற்கடலோடும், அரவிற்தப்பாவையுந் தானும் அகம்படி வந்து புகுந்து, பரவைத்திரை பல மோதப் பள்ளிகொள்வன்ற பிரானைப் பரவுகின்றான் விட்டு சித்தன்” என்ற பெரியாழ்வாரனுபவம் இதனிலும் விஞ்சியதன்றோ.

குடக்கூத்தவம்மான்; எம்பெருமான் குடக்கூத்தாடினது திருஷ்ணாவதாரத்திலே. அந்தணர் கட்டுகுச் செல்வம் விஞ்சினால் யாகஞ் செய்வதுபோல இடையர்கட்டுச் செல்வம் விஞ்சினால் குடக் கூத்தாடலாகும். குடக்கூத்தாவது, தலையிலே அடுக்குக் குடமிருக்க, இரு தோள்களிலும் அடுக்குக் குடமிருக்க, இரு கைகளிலும் பல குடங்களை வைத்துக் கொண்டு மாறி மாறி யிட்டாடுதல்; அப்படி யாடும்போது தலையிலுள்ள குடங்களோ, தோள்களிலுள்ள குடங்களோ ஆடுதலும் அசங்குதலுமின்றிக்கேயிருத்தல் சாதாரீயம்: இது கண்ணிரானாகத் அஸாதாரணமான தென்பர். சாதியின் மெய்ப்பாட்டுக்காகக் கண்ணிரான் உதைச் செய்வனம் இச்சரிதையை இங்கு அநுஸந்தித்தது ஆழ்வாருடைய திருவுள்ளத்திலே இக்குடக்கூத்தும் நிகழ்ந்தபடியைக் காட்டும்.

6. கூத்த வம்மான் கொடியேனிடர் முற்றவும்
மாய்த்த வம்மான் மதுதத வம்மானுறை
பூத்த பொழில் தன் திருக் கடித்தானத்தை
ஏத்த நிலை குறிக்கொன்மி னிடரே.

கீழ்ப் பாசுரங்களில், எம்பெருமான் திருக்கடித் தானப்பதியோடுங் கூடத் தம் திருவுள்ளத்திலே வந்து புகுந்ததாக ஆழ்வாரருளிச் செய்திருக்கையாலே, அத்திருப்பதியானது ஆழ்வார் திருவுள்ளத்திலே அந்தரித்தானமாகி விட்டதென்றும், தனியே அத்திருப்பதி கிடையாதென்றும் சிலர் நினைக்கக் கூடுமாதலால் அந்நினைவுக்கு இடமறும்படி ‘திருக்கடித்தானத்தை எல்லாரும் சென்று துதித்திறைஞ்சுமின்’ என்கிறார். எம்பெருமானைக் கூத்தவம்மா னென்றது கூத்தாடுபவனென்றபடி. திருஷ்ணாவதாரத்தில் குடங்களோடுத்தேறவிட்டுக் கூத்தாடினது, மன்றில் மரக்கால் கூத்தாடினது ஆகிய இக்கூத்துகளை மட்டும் சொல்லுகின்றன. பகவான் அவதாரங்கள் செய்ததெல்லாம் கூத்

தாடினபடியாகவே கூறப்படுகிறது. நாடகங்களில் நடனென்னு மொருவன் தன்னுடைய மனைவி யான நடியோடு கூட வந்து வேஷங்களை மாற்றி மாற்றி யிட்டுக்கொண்டு கூத்தாடுவது போலவே பகவானும் பிராட்டியோடு கூட வந்து மீனாயாமையுமாய் நரசிங்கமுமாய்க் குறளாய்க் காஞ் ரேன முமாய்ப் பல வேடங்களைத் தரித்துக் கூத்தாடுவது காண்கிறோம். இதனை வேதாந்த தேசிகன் தசாவதார ஸ்தோத்ரத்தின் முதல் சுலோகத்திலே விளங்கவருளிச் செய்திருப்பது காண்க.

இடர் முற்றவும் மாய்த்தவம்மான் — தன்படிகளை நினைக்குமவர்களின் ஸகல துக்கங்களையும் போக்குமவன். அர்ஜுனனுக்கு உபதேசித்தருளின கீதையின் சரமசுலோகத்தில் “அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி” என்று கூறியது காண்க. என்னையே பற்றுமளவில் ஸகல பாபங்களில் நின்றும் விடுவிப்பே நென்றவாறு; தரும சாஸ்திரங்களில் பாபங்களுக்குப் பிராயச்சித் தங்கள் விதிக்கப்பட்டிருத்தலால் அவற்றால்ன்றோ பாவங்களைப் போக்கிக்கொள்ளவேண்டு மென்ன வேண்டா; பாவமென்று கைகால் முனைத்து ஒரு பொருளுள்ள தன்றே; எம்பெருமான் மனத்தில் நிக்ரஹம் தோன்ற நிற்பது பாவம்; அநுக்ரஹம் தோன்ற நிற்பது புண்ணியம். நான் பொறுத்தே நென்று நினைப்பிடுமளவில் அவனுடைய நிக்ரஹம் தொலையுமாதலால் “கொடியேனிடர் மாய்த்த வம்மான்” என்னத் தட்டில்லை.

மதுதவம்மான் — மது வென்னுமசுரனைத் துடையிடுக்கில் நெருக்கிக் கொன்றபெருமான். மதுவைச் சொன்ன விட மெங்கும் கைடபனையுங் கொள்ள வேணும். மதுகைடவர்கள் ஒரு சேர்த் தியாக இருக்குமசுரர்கள். ஆதிஸ்ருஷ்டி காலத்தில் தோன்றினவர்களாய் மஹாபலிஷ்டர்களான மதுகைடபர்களென்னும் அசுரர்களிருவரும் முன்னொரு காலத்தில் நான்முகனிடத்திலிருந்து வேதங் களைக் கொள்ள கொண்டு கடலில் முழுகி மறைந்திட, ஞான வெளியைத் தரும் பெருவிளக்கான வேதங்கள் ஒழிந்தமைபற்றி உலகமெங்கும் பேரிருள் மூடி நலியாநிற்க, பிரமன் முதலானோரை வரும் கண்கெட்டவர் போல யாதொன்றும் செய்யவறியாமல் திகைத்து வருந்துவது கண்டு எம் பெருமான் திருவுள்ள மிரங்கி கடலினுட்பு தந்து அவ்வுசுரர்களைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்க, அவர்களும் செருக்கி எம்பெருமானை எதிர்த்துப் போர் புரிய, ஏற்கெனவே இவர்கள் வரங்கேட்டிருந்தபடி எம் பெருமான் இவர்களைத் துடையாலிறுக்கிக் கொன்றருளினு நென்பது வரலாறு. இத்தகைய வைபவம் வாய்ந்த பெருமான் உறையுமிடம் திருக்கடித்தானம். அதனை ஏத்துமவர்கட்குக் கெடு மிடராய வெல்லா மென்றாராயிற்று.

(6)

7. கொண்மி லிடர்கேட உள்ளத்துக் கோவிந்தன்

மண்விண் முழுதுமளந்த வெண்டாமரை

மண்ணவந்தாந் தொழ வானவந்தாம் வந்து

நண்ணு திருக்கடித்தான நகரே.

மண்ணுலகையும் விண்ணுலகையும் ஒன்றொழியாமல் அளந்துகொண்ட எம்பெருமானது திருவடித்தாமரைகளை மண்ணுளாரும் விண்ணுளாரும் வந்து தொழுதுய்யுமிடம் திருக்கடித்தானத் திருப்பதியாம்; அதனை நெஞ்சிலே கொண்டு சிந்திக்குமளவில் உங்கள் துயரனைத்தும் தொலையு மென்றாராயிற்று.

திருக்கடித்தானத்தை ஏத்துங்களென்றார் கீழ்ப்பாட்டில்; ஏத்த வேண்டா, அத்தலத்தை நெஞ்சால் நினைத்தாலும் போதுமென்கிறது இப்பாட்டில். திருமாவின் திருநாமங்களுள் கோவிந்தன் என்பது மிக வெளியன் என்று பொருள்பட நிற்பது. பசுக்களுக்கு எளியனானவன் மற்றவர்கட்கு எளியனாகக் கேட்கவேணுமா? அவ்வெளிமையை நன்கு விளங்கச் செய்த வவதாரம் திருவிக் கிரமா வதாரம். திருமாலையில் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் “தாவியன்றுலகமெல்லாம் தலைவிளாக் கொண்ட வெந்தாய்!” என்றருளிச் செய்தபடி இன்னாரினையாரென்று பாராதே வளிஷ்ட சண்டாள விபாகமின்றி அனைவர் தலைமேலும் திருவடிபை வைத்த அவதாரமாதலால் எளிமைக்கு எல்லை நில மானதாயிது. அக்காலத்தில் இக் குணத்தை அநுபவிக்கப் பெருதவர்கள் ‘அந்தோ! இழந்தோமே!’

என்று வருந்தவேண்டாதபடி திருக்கடித்தானப் படியிலே அதனைச் சேவிக்கலா மென்றவாறு. உலகத்தை யளந்தது திருவடியே யொழியத்தாமரையன்று. ஆயினும் 'முழு தமளந்த வொண் தாமரை' என்று தாமரை அளந்ததாகக் கூறியது உவமவாதபெயர். திருவாய்மொழியிலேயே (6, 9; 10-ல்) "தாவி வைவங் கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே" என்றதுங் காண்க. தாமரைக்கும் திருவடிக்கு முள்ள ஒற்றுமை நயம் கூறியவாறு.

மண்ணவர்தாந் தொழ வானவர் தாம்வந்து நன்னு—மண்ணுலகிலுள்ள ஸம்ஸாரிகள் இடக்கை வலக்கை யறியாதவர்கள்; இப்படிப்பட்டவர்களும் இங்கே தொழுந் அப்பெருமானது மேன்மைக் குணத்திற்கு எதிரான நீர்மைக் குணத்தை யநுபவித்துக் களியாநிற்க, விண்ணுலகத்தவர்களான சித்திய குரிகள் இதுகண்டு 'திருநாட்டிலே நாம் அனுபவிப்பது மேன்மைக் குணமொன்று தானே; நீர்மைக் குணமொன்றும் நமக்கு அங்கு நிலமன்றே; அதை மண்ணுலகத் திருப்பதிகளில் தானே அனுபவிக்க இயலும்; ஆகவே நாமும் திருப்பதிகளிலே சென்று அநுபவிப்போம்' என்று ஆசை கொண்டு இங்கு ஓடிவந்து அநுபவித்துக் களிக்கின்றனராம். இத்தகைய பெருமையுடையது திருக்கடித்தானநகர் என்றாராயிற்று.

8. தான நகர்கள் தலைச் சிறந்தெங் கெங்கும்
வானிந் திலங்கடல் முற்று மெம்மாயற்கே
ஆனவிடத்தும், என்னெஞ்சும் திருக்கடித்
தான நகரும் தன தாயப் பதியே.

இப்பாட்டில் அற்புதமானவோர் அநுபவம் நிகழ்கின்றது. ஆழ்வாருக்கு. பகவானுக்கு உரிய மிகச் சிறந்த தலங்கள் ஒன்றிரண்டல்ல; இம்மண்ணுலகிற் காட்டிலும் மும்மடங்கு பெரிதான விண்ணுலக மென்னுந் திருநாடு ஒன்றுளது. இந்நில முள்ளதுபற்றிச் சொல்லவே வேண்டா. இவற்றுக்கு மேல் "தன் தாளும் தோளும் முடிகளும் சமனிலாத யல பரப்பிச்" சயனிக் த மிடமான திருப்பாற்கட லுள்ளது. இவ்வளவு தானே எம்பிரானுக்கு உறைவிடங்கள்; மற்றும் எண்ணிறந்த தலங்களுள்ளன. இப்படி இருக்கச் செய்வதும் அவற்றில் ஆதரவு உடையனம் எனவாம். என்னெஞ்சமும், என் நெஞ்சில் வாஸத்திற்கு ஸாதனமாயிருந்த திருக்கடித்தானப் பதியையுடைய தனக்குத் தாயப்பதியாகக் கொண்டு விரும்பியிரா நின்ற நென்கிறார்.

தாயப்பதி யென்பதற்குப் பொருளென்னென்னில்; தாயமென்பது வடசொல்; தாயாதிகள் என்ற சொல் வடிவங் காண்க. தாயப் பொருளை யரபணிப்பவர்கள் தாயாதிகள். தாயப் பொரு ளாவது முறையிலே வந்ததாய் அவசியம் அநுபவிக்கத் தக்கதான பொருளாம். கிடைக்கத் தவறி னாலும் நீதிமன்றத்தில் வழக்காடியும் பெறத்தக்க பொருளாம். உரிமை கொண்டாடி யநுபவிக்குந் தலம் என்பது தேர்ந்த பொருள். (8)

9. தாயப்பதிகள் தலைச் சிறந்தெங்கெங்கும்
மாயத்தினுல் மன்னி வீற்றிருந்தானுறை
தேசத்தமரர் திருக்கடித் தானத்துள்
ஆயர்க்கதிபதி அற்புதன் தானே.

திருக்கடித்தானப் பதியொன்றேயோ அவனுக்குத் தாயப்பதி? எல்லாத் தலங்களுமே தாயப் பதிகளன்றோவென்ன; அன்றென்று சொல்ல முடியுமோ? முடியாது. ஆனாலும் ஆழ்வார் தம் மோடே கிட்டுகைக் குறுப்பான தலமென்று திருக்கடித்தானத்திலே விசேஷமான அபிமானங் கொண்டிருக்கின்றனென்கிறார்.

தலைச்சிறந்த தாயப்பதிகள் எங்கெங்கும் மாயத்தினுல் மன்னி வீற்றிருந்தான்—நியதேசங் களில் இது சிறியது, இது பெரியது என்று வாசி பார்ப்பதில்லை. எந்தத் திருப்பதியானாலும் அது

[இம்மணித்திரளில் பல நூல்களிலிருந்து பலவகை யநுபவங்கள் செய்துவருகிறோம். ஸ்ரீராமாயண நுபவத்திலிருந்து இனி திருப்பாவை யனுபவத்திற் செல்லுகிறோம்—ஸமயாநு குணமாக].

73. *பாதகங்கள் தீர்க்கும் பரமனடி காட்டும் வேதமனைத்துக்கும் வித்தாகுங் கோதை தமிழாகிய திருப்பாவையில் பாசுரந்தோறும் வாக்கியந்தோறும் எழுத்துத்தோறும் விசேஷார்த்த வழுதங்கள் டொதித்து கிடக்கின்றன; இவற்றை அடியேன் தென்மொழியி லெழுதிய நான்கு உரைகளிலும் வடமொழியிலெழுதிய விரிவுரையொன்றிலும் தெலுங்கு பாஷையிலெழுதிய தெளிவுரையொன்றிலும் ஸம்ஸ்கிருதமாகவும் விஸ்தருதமாகவும் விளக்கி யிருக்கின்றேனெனினும் ஈண்டு விசேஷித்துச் சில அர்த்த ரத்னங்களை யளிக்கின்றேன். திருப்பாவைக்கு உயிர்நிலை ஆசாரியன் பெருமைகளை விவரிப்பதேயாகும். ஆண்டாள் நாச்சியார் திருமொழியில் “கொல்லையரக்கியை மூக்கரிந்திட்ட குமரனார் சொல்லும் பொய் யானால், நானும் பிறந்தமை பொய்யன்றே” என்றும், “விட்டுசித்தர் தங்கள் தேவரை வல்ல பரிசு வருவிப்பரேல் அதுகாண்டுமே” என்றமருளிச்செய்யும் முகத்தினால்—பகவதஸம்பந்தம் தனக்குப் பயன்படாதொழிந்தாலும் ஆசார்ய ஸம்பந்தம் பழுதுபடாதென்பதை விளங்க வைத்தவளாகையாலே இத்திருப்பாவையில் பாசுரந்தோறும் ஆசார்யப்ரபாவத்தை உன் றுறை பொருளாக அமைத்துப் பாடியுள்ளாள்.

74. இப்பிரபந்தத்திற்கு விஷயம் மார்கழி நீராட்டமென்பது. முதற்பாட்டு மூன்றாம் பாட்டு, நான்காம் பாட்டு, இருபதாம் பாட்டு இருபத்தாராம் பாட்டுகளில் நீராட்டத்தின் ப்ரஸ்தாவமிருந்தாலும், நீராடுவதற்குரிய இடத்திற்கு [அதாவது தடாகத்திற்கோ நதிக்கோ] இவ்வாய்ச்சிகள் சென்றதாக இல்லை. எல்லாருமாகக் கண்ணபிரான் ஸன்னிதி யிலே சென்று சேர்ந்து *எற்றைக்கும் ஏழேழ்பிறவிக்கும் உன்றன்னோடுற்றோமேயாவோம் உனக்கே நாமாட்செய்வோம்* என்று சொல்லி முடித்தார்கள். இதனால், பகவத் ஸன்னி தானத்தில் சென்று சேர்வதையே இவர்கள் நீராட்டமாக மறைத்துச் சொன்னார்களென்பது அறுதியிடலாயிற்று. இனி, வெறும் நீராட்டமென்னுதே மார்கழி நீராட்டமென்கையாலே ஆசார்ய ஸன்னிதியில் சென்று சேர்வதை அந்தரங்கப்பொருளாக அமைத்திருப்பது அறியக் கிடக்கின்றது.

75. எங்ஙனே யென்னில், மார்கழி யென்னுஞ்சொல் மார்க்கசீர்ஷ மென்கிற வட சொல்லின் விகாரமாய் அமைந்தது. மிருகசீர்ஷ நக்ஷத்திரத்தோடு கூடிய பெளர்ணமாஸி யுள்ள மாதம் மார்க்கசீர்ஷமாஸ மென்றபடி. மாதப் பெயர்கள் ஸௌரமாநரீதியிலும் சாந்த்ரமாநரீதியிலும் வழங்கப்படுகின்றன. மேஷம் விருஷபம் மிதுனம் இத்யாதிவ்யபதேசங் கள் ஸௌரமாநரீதி. சைத்ரம், வைசாகம், ஜ்யேஷ்டம் இத்யாதிவ்யபதேசங்கள் சாந்த்ரமாந ரீதி. சித்திரை வைகாசி இத்யாதிகளான தமிழ் வழக்குக்களும் சாந்த்ரமாநரீதியையே அநு ஸரித்தவை. சித்திரை நக்ஷத்ரமும் பெளர்ணமாஸியும் ஒன்று கூடினால் சைத்ரம். விசாகா நக்ஷத்ரமும் பெளர்ணமாஸியும் ஒன்று கூடினால் வைசாகம். மேல் ஒவ்வொன்றையும் இப்படியே பார்த்துக் கொள்வது. இவ்வகையில் மிருகசீர்ஷ நக்ஷத்திரமும் பெளர்ணமாஸி யும் ஒன்று கூடினால் மார்க்கசீர்ஷமெனப்படுகிறது. நக்ஷத்ரங்களில் நாழிகையேறுதல் குறைதல்களுக்குத் தகுதியாக முன் நக்ஷத்திரமோ பின் நக்ஷத்திரமோ பெளர்ணமாஸியோடு கூடுதலுமுண்டு, மார்க்கசீர்ஷமென்னும் வடசொல்லே தமிழில் மார்கழியெனத் திரிந்தது.

76. ஆக இவ்வளவாலும் மார்க்கசீர்ஷமென்ற வடசொல்லின் பொருளிலேயே மார்கழியென்ற தமிழ்ச்சொல் உண்டாயிற்றென்று நிரூபிக்கப்பட்டதாயிற்று. மார்க்கசீர்ஷ மென்கிற இச்சொல்லுக்கு இப்பொருள் தவிர மற்றொரு பொருளும் ஸம்பாவிதமே. அதாவது, மார்க்க—சீர்ஷ என்று இரண்டு சொல் வடிவங்களாகக் கொண்டு ‘மார்க்கங்களில்

தலையானது' என்று கொள்வது. சீர்ஷமென்னும் வடசொல்லுக்குத் தலையென்று பொருள். மார்க்கமென்றது உபாயமென்றபடி. உபாயங்களில் தலையானது மார்க்கசீர்ஷமென்ற தாயிற்று. கர்மஜ்ஞானபக்தி ப்ரபத்திகளுக்கும் மேலே ஆசார்யாபிமானமென்பது தலை சிறந்த உபாயமாயிருக்கும். அதுதான் மார்க்கசீர்ஷமென்கிறது. மார்கழி யென்பதுமதுவே.

77. ஒரே சொல்வடிவமான மார்க்கசீர்ஷபதத்தை இரண்டு சொல்வடிவங்களாகக் கொண்டு இங்ஙனே பொருள் கொள்ளுகை சாஸ்த்ரஸம்மதமாகுமோ வென்று சிலர் கேட்கக் கூடும். வாஸுதேவசப்தத்தை இதற்கு நிதர்சனமாகக் கொள்வது. இச்சொல்லுக்கு தத்தித் வ்ருத்தியாலே வஸுதேவ புத்திரனென்னும் பொருள் யாவருமறிந்தது. 'வஸுதேவஸ்ய அபத்யம் புமாந் வாஸுதேவ:' என்றே வ்யுத்பத்தியென்று நினைத்திருக்கிறோம். ஆனால் ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்தில் பட்டர் வாஸு: , தேவ: என்கிற இரண்டு பதங்களுக்கு ஸமாஸமாகவும் கொண்டு பாஷ்யமிட்டிருப்பதைக் காணலாம். அதுபோல இங்கும் மார்க்க—சீர்ஷ என்று இரண்டு பதங்களுக்கு ஸமாஸமாகக் கொள்வதிலும் குறை யொன்றுமில்லை. இப் பொருளுக்குச் சேரவே ஆண்டாள் இத்திவ்வியப்பிரபந்தத்தில் பாசுரங்களை அமைத்திருக்கின்றனென்பதை இனி முதலிக்கிறோம். இது ஸம்சுஷேபமாகத் தெரிவிப்பதாதலால் பாட்டுத்தோறும் சிற்சில சொற்களையோ சொற்றொடர்களையோ கொண்டு கூறுவோம்.

78. (1) கதிர்மதியம் போல் முகத்தான், கதிரவன் போலவும் சந்திரன் போலவும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீஸூக்திகளையுடையவர். ஸ்ரீபாஷ்யம் கீதாபாஷ்யம் வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம் முதலான க்ரந்தங்களை ப்ரவசனம் செய்யும்போது ஆசாரியர் ஸூர்யனைப்போல் ஜ்வலிப்பர். திருமந்த்ரார்த்தம் ஸ்ரீவசநபூஷணம் ஆசார்ய ஹ்ருதயம் பகவத்விஷயம் முதலான க்ரந்தங்களை ப்ரவசனம் செய்யும்போது ஸௌம்யமுகராய் ஆஹ்லாதசீதநேத்ரரம்புவாயிருப்பரென்கை.

79. (2) பாற்கடலுன் ஸபயத்துயின்ற பரமன்—*உனது பாலேபோல் சீரில் பழுத் தொழிந்தேன்* (பெரிய திருவந்தாதி) என்கிறபடியே பால் என்று எம்பெருமானுடைய திருக்கல்யாண குணங்களைச் சொல்லுகிறது. அவை அளவு கடந்திருக்கையாலே கடலாகச் சொல்லிற்று. பகவத்குண ஸாகரத்தில் பரமானந்தாநுபவம் செய்துகொண்டிருக்கும் பரமன்—ஆசார்யன். அவனுடைய அடி பாடுகையாவது—ஸாக்ஷாத் அவருடைய திருவடிகளையே பாடுகையும் திருவடி ஸ்தானத்திலுள்ள அந்தரங்க சிஷ்யர்களைப் பாடுகையுமாம். நம்மாழ்வார்க்குத் திருவடி இராமானுசன்; இராமானுசனுக்குத் திருவடி முதலியாண்டான் ..... என்று அந்தரங்கசிஷ்ய பரம்பரையைச் சொல்லிப் போருவதுண்டே.

80. (3) ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன். எம்பெருமான் தன்னுடைய பெருமையை மறைத்துக் கொண்டு சிறியவடிவை யேற்றுக்கொண்டு அஸுரனிடத்திலே வந்து மூவடிநிலம் இரந்ததுபோல ஆசாரியனும் தன்னுடைய பெருமையை யெல்லாம் இல்லையென்று கொண்டு மநுஷ்யஸஜாதீயனாகி அன்ன பாநாதிகளையே தார்கமாகக் கொண்டவன் போலக் காட்டிச் சிறுகப்பிறந்து ஆஸுர ப்ரக்ருதிகளான ஸம்ஸாரிகளிடத்தே வந்து 'ரஹஸ்யத்ரயம் கேளுங்கள், ஷ்ட்கத்ரயம் (கீதை) கேளுங்கள், தத்வத்ரயம் கேளுங்கள், தத்வஹித புருஷார்த்தங்கள் கேளுங்கள்' என்றிப்படி மூன்றைப்பற்றியே இரப்பாளனாயிருப்பன். எம்பெருமான் கொள்பவன், ஆசார்யன் கொடுப்பவன் என்பது வாசி. இன்னமும், உலகளந்த பெருமான் ஸ்ரீபாததீர்த்தமளித்து உய்வித்ததுபோல ஆசார்யனும் ஸ்ரீபாததீர்த்தம் ப்ரஸாதித்து சிஷ்யோஜ்ஜீவனம் செய்தருள்வன். ச்ருங்காரரஸ ப்ரதானமான காவ்ய நாடகங்களையும் ஸாமான்ய சாஸ்த்ரங்களையும் போதிப்பவர் மத்யமகுரு; *புடையறமாகி நின்ற புத்தொடு சமணமெல்லாம் கலையறக் கற்றமார்தர் காண்பரோ கேட்பரோதான்* என்று திருமாலையில் இழிந்துரைக்கப்பட்ட ஜைனபௌத்தாதி மதநூல்களைப் போதிப்பவர் அதமகுரு. அத்யாத்ம நம்ப்ரகாய சாஸ்த்ரங்களைப் போதிப்பவர் உத்தமகுரு. அநுவருத்தி நிர்ப்பந்தங்கள் காரண

மாக வருந்தியுபதேசிக்குமவர் மத்யமகுரு. எவ்வளவு அநுவர்த்தித்தாலும் ஒன்றும் உபதேசியாதவர் அதமகுரு. சிஷ்யர்களின் துர்க்கதி கண்டு பொறுக்கமாட்டார்மல் *பயனன் ருகிலும் பாங்கல்லராகிலும் செயல் நன்றாகத் திருத்திப் பணிகொள்வான்* என்றப்போலே தம்முடைய பரமக்ருபையடியாகவே ஸாத்விக மஹார்த்தங்களை உபதேசிப்பவர் உத்தமகுரு. ஞானயின்றி அனுட்டானம்மட்டுமுடையவர் மத்யமகுரு. ஞானமனுட்டான மிரண்டுமின்றி எதையோ சொல்லிப் போதுபோக்குமவர் அதமகுரு. ஞானமனுட்டானமிவை நன்றாகவே யுடையவரானவர் உத்தமகுரு.

81. (4) ஆழிமழைக்கண்ணு ஒன்றும் நீ கைகரவேல். மார்கழி நீராட்ட நோன்பு நோற்கப்புகுந்த ஆய்ச்சிகள் மழைத்தெய்வத்தை நோக்கி மழைபெய்யக் கட்டளையிடுவதாக அமைக்கப்பட்டது இப்பாசரம். ஒரு தடாகத்திலே சென்று நீராடுகை இதில் கிடையா தென்றும், ஆசாரியன் பக்கவிலே சென்று சென்று அர்த்தவிசேஷங்களைக் கேட்டு சுத்தி பெறுவதே இங்கு நீராட்டமென்றும் தெரிவித்தான பிறகு இப்பாட்டில் வர்ஷிக்கும்படி பிரார்த்திக்கப்படுகிற மழைக்கண்ணன் ஆசாரியனாகவே யிருக்கவேண்டும். ஆசார்யனே மேகமென்னத் தகுதியுடையான். (1) மேகம் உப்புக்கடலிலுள்ள க்ஷாரமான ஜலத்தையும் தான் முகந்து மிக மதுரமாக்கிப் பெய்வதுபோல ஆசாரியர் நால்வேதக்கடலிலுள்ளன வாய் மந்தமதிகளுக்கு அபோக்யங்களான அர்த்தங்களைத் தங்களுடைய திருநாவிற் கொண்டு பரமபோக்யமாக்கி உபகரிப்பர். (2) மேகமானது *உயிரளிப்பான் மாகங்க ளெல்லாந்திரிந்து நன்னீர்கள் சுமந்து* (திருவிருத்தம் 32) என்கிறபடியே லோகரக்ஷணர்த்த மாகப் பெய்யவேண்டு மிடங்களிற்சென்று பெய்வது போல, *எண்டிசையும் பேர்த்தகர நான்குடையான் பேரோதிப் பேதைகாள்!, தீர்த்தகரராமின் திரிந்து* என்கிற பூதத்தாழ் வாருடைய நியமனப்படியே திவ்ய தேசங்களெங்குமெழுந்தருளி ஆத்மோஜ்ஜீவனர்த்தமாக அர்த்தவிசேஷங்களைப் பொழிவர் ஆசாரியர். (3) மேகம் மழை பெய்து பள்ளமான விடங் களையும் நிரப்புவதுபோல ஆசார்யரும் ஸதுபதேசவ்ருஷ்டிகளைச் செய்து நீசர்களையும் உத்துங்கர்களாக்குவர். (4) மேகமானது ப்ராப்தகாலங்களில் பெய்யாவிடில் உலகில் பல பீடைகள் மலியும். ஆசாரியர் ப்ராப்த ஸமயங்களில் ஸதுபதேசங்களைச் செய்தருளாவிடில் தேஹாத்மப்ரமம், ஸ்வாதந்த்ரியப்ரமம், அந்யசேஷத்வப்ரமம் முதலான பீடைகள் மலியும். (5) மேகம் எவ்வளவு பெய்தாலும் த்ருப்தியடையாமலும் கைம்மாறு கருதாமலுமிருப்பது போலவே ஆசார்யருமிருப்பர். இப்படிகளாலும் மற்றும் பலபடிகளாலும் மேகமென்னத் தகுந்த ஆசார்யரை விளித்து ஸதுபதேசங்களை வர்ஷிக்கும்படி கோரினவாறு.

ஆழிமழைக்கண்ணனை விளித்து 'நீ ஒன்றும் கைகரவேல்' என்றவிதனில் ஒரு விசே ஷார்த்தமுண்டு. *ஓராண்வழியாயுபதேசித்தார் முன்னோர்* என்கிற உபதேசரத்தினமாலே யின்படியே ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் ஆளவந்தார் திருக்கோட்டியூர் நம்பிபோல்வார் தங்களுடைய ஓளதார்யத்தை மறைத்துப் போந்தார்கள்; அப்படி மறைத்திடாமல் *ஏராரெதிராசரின் னருளால் பாருலகிலாசையுடையோர்க் கெல்லாமாரியர்காள் கூறுமென்று கட்டளையிட்ட தற்கேற்ப நீர் உமது ஓளதார்யத்தைக் காட்டவேணுமென்கை. ஒன்றும் என்கிற சொல்லை ஆழ்ந்து நோக்குமிடத்து, ஆசாரியர் அஸ்மதார்திகளான ஸம்ஸாரிகளுக்கு மட்டுமன்றிக்கே ஸர்வேச்வரனுக்கும் கைகொடுப்பவரென்கிற பொருளும் தோன்றும். குத்ருஷ்டிகள் மாயக் கோலாஹலங்கள் பண்ணும்போது அவற்றைப் பரிஹரிக்கவல்லார் ஆருமில்லையாக, எம்பெருமான் அதப்பாதாளத்திலே விழுந்திட, அப்படிப்பட்டவனைக் கைதூக்கிப் பிடித் தெடுப்பவரன்றோ ஆசிரியர்.

82. (5) ஆயர்குலத்தினில் தே:ன்றும் அணிவிளக்கு. என்றும் அணையாத விளக்காகிய ஸார்யனே அணிவிளக்கு எனப்படுகிறான். நமது ஸம்பிரதாயத்தில் பராங்குச பரகாச யதிவரர்கள் தலைமைபெற்ற ஸார்யர்கள். பராங்குசரென்ற நம்மாழ்வார் *தஸ்ஸ

நமோ வகுளபூஷண பாஸ்கராய* என்கிறபடியே வகுளபூஷண பாஸ்கரரென்று ப்ரஸித்தி பெற்றவர். ப்ரகாலரென்கிற திருமங்கையாழ்வாரும் *கலயாமி கலித்வம்ஸம் கவிம் லோக திவாகரம்* என்கிறபடியே கவிலோக திவாகரராக ப்ரஸித்திபெற்றவர். யதிவரரென்கிற எம்பெருமானாரும் *ஸ்ரீமாநாவிரபூத் பூமௌ ராமாநுஜதிவாகர:* என்கிறபடியே ஸூர்ய ராகவே ப்ரஸித்தி பெற்றவர். இந்த ஸூரியர்கள் ஆயர்குலத்தினில் தோன்றினவர்கள். (அதாவது)—ஜ்ஞாநஹீநர்களாய் ஆசாரகுத்யர்களாய் பசுப்ராயர்களான நாம் பிறந்த குலங் களிலேயே பிறந்து ஞானவொளி விளக்கம் பெற்றார்களாதலின் ஆயர்குலத்தினில் தோன்று மணி விளக்காயினரிவர்கள்.

83. (6) புள்ளும் சிலம்பினகாண். ஆசாரியன் திருமாளிகை வாசலிலே பல சிஷ்யர்கள் வந்து படுகாடு கிடக்கும்படியைக் கூறுவது இது. “சேர்ப்பாரைப் பசுதிகளாக்கி ஜ்ஞாந காமங்களைச் சிறகென்று குருப்ரஹ்மசாரி புத்ரசிஷ்யஸ்தானே பேசும்” என்பது ஆசார்ய ஹ்ருதயமாதலால் புள்ளென்று சிஷ்யர்களை யுங்கொள்ளக் குறையில்லை. பொழுது விடிந்த மைக்கு அடையாளஞ் சொல்லுகையில் முதன் முதலாகப் பசுதியடையாளம் சொன்னது ஒரு வேதாந்த கதையை நினைப்பூட்டுதற்கு: சாரீரகமீமாம்ஸையில் (1—3—33) ஸூத்ரத்தின் ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் உபநிஷத் ப்ரஸித்தமான ஜாநச்ருதியின் இதிஹாஸமொன்று விவரிக்கப் படுகிறது. ஜாநச்ருதியென்கிற மஹாப்ரபு சிறந்த தார்மிகாக்ரேஸரராக இருந்தும் ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானஸம்பத்து இல்லாதவராயிருந்தார். அவர்க்கு ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானையை உண்டு பண்ணுவதற்காக இரண்டு மஹாத்மாக்கள் ஹம்ஸபசுதிகளாக வடிவெடுத்து இவரருகே பறந்து சென்று பரஸ்பரம் பேசிக்கொள்ளுகையில் இவரிடத்தில் ப்ரஹ்மஜ்ஞான மில்லாமை யாகிற இழிவையும் ரைக்வரென்பவரிடத்தில் அச்செல்வம் மிக்வுருக்கையாகிற உயர்வையும் தெரிவித்துக்கொண்டே சென்றதாகவும் அதுகேட்டு ஜாநச்ருதிக்கு ப்ரஹ்மஜ்ஞானத்தில் ருசி விளைந்து ரைக்வரை நாடிச் சென்று விசேஷமாக குருதக்ஷிணைகளை ஸமர்ப்பித்து அவரிடத்தில் ப்ரஹ்மஜ்ஞானம் பெறலாயிற்றென்பது ஓளநிஷதமான இதிஹாஸம். அஃது இங்கு நினைப்பூட்டப்படுகிறது. ஆசார்ய சிஷ்ய ப்ரகரணத்திற்கு இது மிகப் பொருந்தியதே.

84. (7) கலந்துபேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ? நம் பூர்வாசாரியர்களின் திவ்ய ஸூக் திப் பெருமை இதில் பேசப்படுகிறது. வெறும் வடமொழியிலும் வெறுந் தென்மொழியிலு முள்ள நூல்கள் போலன்றிக்கே உபய பாஷைகளையும் கலந்து மணிப்ரவாள நூல்களாக அரு ளிச் செய்த அதிசயம்: உபயபாஷைகளைக் கலந்து பேசின துமட்டு மன்றிக்கேச்ருதிஸ்ம்ருதி திஹாஸ புராண பஞ்சராத்ர திவ்ய ப்ரபந்த பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளாகிற எல்லாவற் றையும் கலந்துகொண்டு பேசியிருப்பது மிக்க அதிசயம். “குருசிஷ்ய க்ரந்தவிரோதங்களை” என்று தொடங்கும் ஆசார்ய ஹ்ருதய சூர்ணையின்படி பரஸ்பர விருத்தமாகப் பேசினவர் களைப்போலன்றிக்கே “பேசிற்றே பேசும் ஏககண்டர்” என்னும்படி ஒருவரை யொருவர் தழுவிக்கொண்டு பேசுகை மிகுந்த அதிசயம். “மச்சித்தா மத்கத ப்ராண: போதயந்த: பரஸ்பரம்” என்கிற கீதையின்படியே பரஸ்பரம் கூடிப்பேசுமழகு தனிப்பட்டது. ரவ: என்னும் வட்சொல்லே அரவமென்றாகியிருக்கிறது. இதற்குத் தவறியென்று பொருள். பேசின பேச்சு கேட்டிலையோ? என்னுமல் பேச்சரவம் கேட்டிலையோ? என்றதனால் மஹான் களின் ஸ்ரீஸூக்திகளில் பேச்சில் கிடைக்கிற பொருளோடே நில்லாமல் தவனிப்பொரு ளெனப்படுகிற உள்ளுறை பொருளும் குறிக்கொள்ளத் தக்கதென்று உணர்த்தப்படுகிறது. “திருப்பாவையில் ஸ்வாபதேசார்த்தம் கேளாமல் வெறும் சப்தார்த்தம் மட்டுமாகேட்பது?” என்று ஆண்டாள் தானே கூறுவைத்ததாகக் கொள்க.

85. (8) கோதுகலமுடைய பாவாய்! குதாஹலமுடைய பாவையே! என்றபடி. இதற்கு ஞானடுவகையான பொருள்: தன்னுடைய குதாஹலத்தை எம்பெருமானிடத்து உடைய

வளே! என்றும், எம்பெருமானுடைய குதூஹலத்தைத் தன்னிடத்திலுடையவளே! என்றும். இவ்விருவகைப் பொருளையும் ஸஹிக்குஞ் சொல்தொடர் இது. கீதையில் *ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோத்யர்த்தமஹம் ஸ ச மம ப்ரிய: * என்று பகவான்தானே சொல்லுகிறான். தன்னுடைய குதூஹலம் ஞானியினிடத்து உள்ளதாகவும், ஞானியினுடைய குதூஹலம் தன்னிடத்து உள்ளதாகவும் இதில் சொல்லிற்று. நம்மாழ்வாரும் திருவாய்மொழியில் (5-1-7) *மெய்ம்மாலாயொழிந்தேன் எம்பிரானுமென்மேலானே* என்கிற பாசுரத்தினால் இதனையே யருளிச்செய்தார். 'எம்பெருமானிடத்தில் நாம் ப்ரிதி வைப்பது சிறந்ததா? அவன் நம்மிடத்தில் ப்ரிதி வைப்பது சிறந்ததா? என்று ஒருவர் கேட்க, அதற்கு மற்றொருவர் சொன்னார் 'இங்ஙனே கேள்வி கேட்பதில் பயனில்லை; எம்பெருமானிடத்தில் நாம் வைக்கிற ப்ரிதி அதிகமா? அவன் நம்மிடத்தில் வைக்கிற ப்ரிதி அதிகமா? என்று கேள்வி கேட்கவேணும்' என்றார். இக்கேள்விக்கு யாரால் விடையிறுக்க முடியும்? அவனிடத்தில் நாம் வைக்கிற ப்ரிதியின் அளவை நாம் தெரிந்து கொள்ளமுடியுமேயல்லது அவன் நம்மிடத்தில் வைக்கும் ப்ரிதியின் அளவை நாம் எங்ஙனே தெரிந்துகொள்ளமுடியும்? என்று சிலர் நினைப்பர். அவனுடைய ப்ரிதியை யருபவிக்கிற மஹான்கள் பேசும் பாசுரத்தினால் எளிதாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். நம்மாழ்வார் *வாரிக்கொண்டு உன்னை விழுங்குவன் காணி வென்று ஆர்வுற்ற என்னை யொழிய என்னில் முன்னம் பாரித்துத் தானென்னை முற்றப் புருகினுன்* என்றன்றோ பேசியுள்ளார். ஞானிகள் பக்கவிலே எம்பெருமான் கொள்ளும் குதூஹலமே அதிகமென்று இதனால் நன்கு தெரிந்துகொள்ளுகிறோம். ஆகவே 'கோதுகல முடைய பாவாய்!' என்றது பகவானுடைய குதூஹலத்தைத் தன்னிடத்திலே அதிகமாக வுடைய உத்தமாதிகாரியான மஹாசார்யரைச் சொல்லிற்றுகிறது.

86. (9) உன்மகன்தான் ஊமையோ அன்றிச் செவிடோ? ஆசார்யருடைய அப்ரமேயப்ரபாவங்களைத் தெரிவிப்பது இது. "ப்ரிவாதேஷு யே மூகா பதிராச்ச பரோக்திஷு, புரரந்த்ரேஷு ஜாத்யந்தா: தைர் ஜிதம் புவநத்ரயம்" என்பது நீதிசாஸ்த்ரவசனம். பிறரைப்பற்றி நிந்தனைகள் செய்வதில் ஊமைகளாகவும், பிறர் நம்மைப்பற்றிக் குறையாகச் சொல்லும் வார்த்தைகளில் காதுகொடாத செவிடர்களாகவும், பிறருடைய குற்றங்குறைகள் காண்பதில் கண்செலுத்தாத குருடர்களாகவுமிருப்பவர்கள் மூவுலகையும் வென்றவர்களாவர் என்பது மேலே குறித்த ச்லோகத்தின் கருத்து. பாசுரத்தில் ஊமையோ செவிடோ என்றதோடு குருடோ என்பதும் கூட்டிக் கொள்ளத்தக்கது. ஆக, பரதூஷணைகள் செய்யாமையும், பிறர் செய்யும் நிந்தைகளில் செவிகொடாமையும், பிறருடைய குற்றங்குறைகள் காணாமையுமாகிற பெருமைகள் பொலிந்தவர் ஆசார்யபீடத்தில் அமரத்தகுந்தவர் என்றதாயிற்று.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

87. (10) நோற்றுச் சுவர்க்கம் புதுகின்ற அம்மலய். நோன்பு நோற்று முடித்து ஆனந்தாநுபவம் செய்யாநின்றவளே! என்பது இதன் பொருள். கோபிகள் நோன்பு நோற்க முயலுகின்றார்களேயொழிய இன்னும் அது தொடங்கவேயில்லை. அப்படியிருக்க, நோன்புநோற்றுத் தலைக்கட்டிக் களிக்கின்றவளே! என்று சொல்லுவதன் கருத்தை நோக்கிக் காணவேணும். கேண்மின், அதிகாரிகள் ஸாத்யோபாய நிஷ்டர்களென்றும் ஸித்தஸாதநிஷ்டர்களென்றும் இருவகைப்படுவார்கள். கீதையில் சரமச்லோகத்திற்குக் கீழே சொல்லப்பட்ட உபாயங்களிலே ஊன்றியிருக்குமவர்கள் ஸாத்யோபாய நிஷ்டர்கள். அந்த உபாயாந்தரங்களில் துவளாதே ஸித்தோபாயமான எம்பெருமானையே சிக்கனக்கைப்பற்றி *நிர்ப்பரோ நிர்ப்பயோஸ்மி* என்றிருக்குமவர்கள் ஸித்தஸாதநிஷ்டர்கள். இத்தகைய அதிகாரிகள் இனிச்செய்ய வேண்டியது யாதும்மில்லை. ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் "சாஸ்த்ரிகள் தெப்பக்கையரைப்போலே இரண்டையுமிடுக்கிப் பிறவிக்கடலை நீந்த, ஸாஜ்ஞார் விட்டத்திலிருப்பாரைப்போலே இருகையும் விட்டுக் கரைகுறுகுங்கால் மெண்ணுவர்கள்" என்ற

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

சூர்ணையும், அதற்கு மணவாளமாமுனிகளின் வியாக்கியானமும் ஸேவிப்பது. மேலே யெடுத்த சூர்ணையில் சாஸ்திரிகள் என்றும் ஸாரஜ்ஞர் என்றும் இருசொற்கள் உள்ளன. ஸாரஜ்ஞர் என்னப்பட்ட அதிகாரிகளே நம் ஆசார்ய ஸார்வபௌமர்கள். இவர்கள் க்ருத க்ருத்யர்கள். இவர்களுக்கு இனிச்செய்ய வேண்டுவதொன்றுமில்லை. *க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதிக்ஷந்தே* என்றும். *விது: க்ருஷ்ணம் ப்ராஹ்மணஸ் தத்வதோயே தேஷாம் ராஜந் ஸர்வயஜ்ஞாஸ் ஸமாப்தா: * என்றும் புகழப்பட்ட உத்தமாதிகாரிகள் இவர்கள். இவர் களையே நோற்றுச்சுவர்க்கம் புகுகின்றவர்களாகச் சொல்லிற்று.

88. (11) [புனமயிலே] மயிலுக்கும் ஆசாரியர்க்கும் பலபடிகளாலே ஸாம்யமுண்டு. (1) மயிலுள்ளவிடத்தே விஷப்பூச்சிகள் நாடமாட்டா: அதுபோல *யத்ராஷ்டாஷ்டர ஸம்ஸித்தோ மஹாபாகோ நஹீயதே, ந தத்ர ஸஞ்சகரிஷ்யந்தி வ்யாதிதூர்ப்பிக்ஷதஸ்கரா:.* *கொன்றுயிருண்ணும் விசாதி பகை பசி தீயனவெல்லாம் நின்றுவ்வுலகில் கடிவான் நேமிப் பிரான் தமர்போந்தார்* என்கிறபடியே மஹான்களுள்ள விடத்தில் ஒருவகையான அவத்ய மும் தலைகாட்டமாட்டாது. (2) மயில் ஸந்தோஷாதிசயமுண்டான காலத்திலே சிறகை விரித்துக் கூத்தாடும்; மஹான்களும் ப்ராஹ்மானந்தம் தலைசிறந்து பொங்குங் காலத்திலே தம்முடைய ஜ்ஞானவிகாஸத்தைக் காட்டி நின்றாடுவார்கள். (3) 'மயிலே மயிலே! இறகு போடு' என்றால் போடாது; அதனைச் ச்ரமப்படுத்தியே இறகு ஸம்பாதிப்பார்கள்; அதுபோல அநுவ்ருத்தி ப்ரஸந்நாசார்யர்களான மஹான்களை *மைத்ரேய: பரிப்ரச்ச ப்ரணிபத்யாபி வாத்ய ச* என்றும் *ப்ரணிபாதேந பரிப்ரச்சநேந ஸேவயா* என்றும் சொல்லுகிறபடியே மிகவுமநுவர்த்தித்தே ஜ்ஞானஸம்பாதனம் செய்யலாயிருக்கும். (4) *க்ருங்கண் தோகை மயிற்பீலியணிந்து* *மகுடாலம்பி மயூரபிஞ்சமாலா: * இத்யாதிப்படியே மயிலின் அவயவைக தேசம் எம்பெருமானுடைய திருமுடிமீது ஏறி விளங்கும். அதுபோல எம்பெருமான் ஆழ்வாராசாரியர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளைக் கேட்டருளித் தலை துலுக்கிக் கொண்டாடுவன். (5) மயில் முகிலைக் கண்டவாறே களித்துக் கூத்தாடும்; மஹான்களும் *கார்முகில்போல் வண்ணன் கண்ண னெம்மாணைச் சொல்லிப்பாடி யெழுந்தும் பறந்தும் துள்ளுவார்கள். (6) மயிலைக்கண்டவாறே பாம்புகள் பயந்தோடும்; மஹான்களைக் கண்டவாறே குடில வ்ருத்திகளாயிருப்பார் அஞ்சி நடுங்கி அகல்வார்கள். இங்ஙனே மற்றும் பல பொருத்தங்கள் கண்டுகொள்க.

89. (12) கற்றுக் கறவை யென்னும் பதினொராம் பாட்டையும், கனைத்திளங்கற்றெருமை யென்னும் இப்பன்னிரண்டாம் பாட்டையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் ஒரு விலக்ஷணமான சாஸ்த்ரார்த்தம் தெரியவரும். கற்றுக்கறவைப் பாசரத்தில் "கறவைக்கணங்கள் பல கறந்து" என்று இடையர்களின் க்ருத்யமாகிய பால் கறப்பதென்றும் செயல் செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லிற்று. *கனைத்திளம் பாசரத்தில் அந்த க்ருத்யம் செய்யப்படவில்லையென்று சொல்லிற்று. அது எந்த வாக்கியத்தினால் சொல்லிற்றென்னில் "கனைத்திளங்கற்றெருமை கன்றுக்கிரங்கி நினைத்து முலைவழியே நின்று பால்சோர நனைத்தில்லங் சேருக்கும்" என்பத னால்—எருமையைக் கறப்பாரில்லாமலும் கன்றைச் சுட்டவிழ்த்து விடுவாரில்லாமலும் போனபடியாலே கன்றின் வாய்வழியுமன்றிக்கே கறப்பார் கைவழியுமன்றிக்கே எருமை யானது முலை வழியர்கவே பாலைப் பெருக்கி இல்லத்தையெல்லாம் நனைத்துச் சேருக்கி விட்டதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. கறக்கவேண்டியவர் ஏன் கறக்கவில்லையென்று கேள்வி வரும். அதற்கு விடையாக 'நற்செல்வன்' என்றது. இந்த நற்செல்வன் யாவனென்னில், கண்ணபிரானை ஒரு க்ஷணகாலமும் விட்டுப் பிரியமாட்டாதே அவரதமும் கண்ணனோடு கூடவே திரியுமவனும். பெரியாழ்வார் தமது திருமொழியில் (3-4-3) *சுரிகையும் தெய்விலும் சென்னுகோலும் மேலாடையும் தோழன்மார் கொண்டோட, ஒரு கையா நொருவன் தன் தோளையுன்றி* என்றருளிச் செய்கிறார்; கண்ணன் தனக்கு அந்தரங்கப்ரியான ஒரு கோபால் பாலகனுடைய தோளை யூன்றிக்கொண்டு உலாவுவனென்று கூறி

யுள்ளார். அவன் ஸ்தா ஸர்வதா கண்ணனோடு கூடவேயிருந்து போதுபோக்குமவனாகையாலே அவனுக்குத் தன் ஜாதிக்கேற்ற கருமமாகிய கறத்தல் தொழிலைச் செய்வதற்குப் ப்ரஸக்தி யில்லாமற் போயிற்றென்று இங்குக் காட்டப்பட்டது. ஆக, கீழ்ப்பாட்டில், கறப்பதாகிய ஜாதி க்ருத்யத்தைச் செய்கிறபடி சொல்லி இப்பாட்டில் அது செய்யாதபடி சொல்லுகையாலே உலகில் இருவகைப்பட்ட அதிகாரிகளுண்டு என்று காட்டப்பட்டதாகிறது. கர்மாநுஷ்டானத்திலேயே ஊன்றியிருப்பார் சிலர்; பகவத் கைங்கர்ய நிஷ்டையாலே கர்மாநுஷ்டானத்திற்கு அவகாசம் பெறுதே அது செய்யாதிருப்பார் சிலர். முந்தின அதிகாரிகள் இப்பாட்டிலே சொல்லப்பட்டனர். ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் “ஜாத்யாச்ரம திகைகளில் பேதுக்கும் தர்மங்கள் போலே அத்தர்ணிச் சேவகத்தில் பொதுவானது நமுவும்” என்ற சூர்ணையின் மணவாள மாமுனிகளின் வியாக்கியானம் ஸேவிக்கத் தக்கது.

90. (13) [பொல்லாங்களைக் கிள்ளிக் களைந்தானைக் கீர்த்திமைபாடி] க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் அஸுரர்களும், ராமாவதாரத்தில் ராக்ஷஸர்களும் எதிரிட்டு மடிந்ததாக இதிஹாஸங்களினாலறிகிறோம். அவ்வஸுரராக்ஷஸ உபயவர்க்கத்தினரும் ஆசிரியர்களின் காலத்திலே எதிரிட்டு மடிந்தார்கள். ஆழ்வார் “பாலிக பொலிகவிலே *அரக்கரசுரர் பிறந்திருள்ளீரேல் உய்யும் வகையில்லை தொண்டிர்” என்றருளிச் செய்தது எம்பெருமானார் காலத்து நிகழ்ச்சியை முன்னமே ஸாக்ஷாத்கரித்து அருளிச் செய்ததாகையாலே இப்பாட்டில் சொன்ன அஸுர ராக்ஷஸ விநாசமும் ஆசார்ய ஸார்வபௌமர் செய்ததேயாகக் கொள்ளக் குறையில்லை. இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த ஆசார்யருடைய திவ்யகீர்த்திகளை யதுஸந்தானம் செய்துகொண்டே பல பக்தர்கள் காலக்ஷேப ஸ்தலத்திற்குச் சென்று சேர்ந்தமை சொல்லிற்று.

91. (14) இப்பாட்டில்—நங்காய், நாணுதாய், நாவுடையாய் என்று மூன்று விளிகளும் ஆசார்ய ஸார்வபௌமருடைய பெருமைக்கு ஏற்ற விளிகளாம். உத்தம புருஷர்களை நம்பியென்றும் உத்தம ஸ்த்ரீகளை நங்கை யென்றும் கூறுவது வழக்கம். எல்லாவகையான நிறைவும் பொருந்தியவர்களை யே இச்சொற்களால் கூறுவர். *சொல்லார் தமிழொரு மூன்றும் சுருதிகள் நான்கும் எல்லையில்லா வறநெறி யாவுந் தெரிந்தவன்* என்று நூற்றந்தரதியில் கூறியபடியே ஸகலவித பாண்டித்யங்களும் நிறைந்து அநுஷ்டான ஸம்பத்தும் நிரம்பியிருக்கப் பெற்ற ஸ்வாமியின் பெருமையை நங்காய்! என்னும் விளியினால் தெரிவித்தவாறு. [நாணுதாய்!] நாண் என்பது வெட்கத்திற்குப் போலவே அஹங்காரத்திற்கும் பெயர்; தேசிகன் அம்ருதாஸ்வாதினிப் பிரபந்தத்தின் இறுதியில் ‘காண்பனவு முரைப்பனவு மற்றொன்றின்றி’ என்னுஞ் செய்யுளில் “நாண்பெரியோரல்லோம்” என்று பிரயோகஞ் செய்திருப்பது காண்க. ‘நாம் அஹங்காரம் மிக்கோமல்லோம்’ என்பதுவேயன்றோ அங்குப் பொருள். ஆகவே நாணுதாய் என்றது அஹங்காரமற்றவரே! என்றபடி. இது மமகார மற்றமைக்கும் உபலக்ஷணம். *நீர் நுமதென்றிவை வேர்முதல் மாய்த்தவர்களில் தலைவரானவரே! என்றதாயிற்று. வெட்கப்பட வேண்டிய செய்கையைச் செய்யாதவரே! என்றுமாம். இதற்குமேல் [நாவுடையாய்!] உலகத்தில் யார்க்கு நாக்கு இல்லை? எல்லார்க்கு முள்ளதே. யாருடைய நாவினால் உலகமெல்லாம் வாழ்கின்றதோ அவரே நாவுடையாராவர்; பிராட்டி திருவடியை நோக்கி “வாசா தர்ம மவாப்துஹி” என்றாள். வாய் படைத்த ப்ரயோஜனம் பெறுவாயாக என்றாள். *ஊ ஜிஹ்வா யா ஹரிம் ஸ்தௌதி* என்றாரொருவர்; *ஊ ஜிஹ்வா யத்ர ராஜந்தே வித்யா ஹ்ருத்யாச் சதுர்தச* என்று முரைத்தனர் மற்றொருவர். இவற்றால் தேறினதென்ன? பகவானை ஸ்துதிக்கும் நாவே நா; உலகுக்கெல்லாம் உதவி செய்யும் நாவே நா; பதினான்கு வித்யைகளையும் தன்னில் கொண்டிருக்கும் நாவே நா—என்றதாகத் தேறிற்று. இத்தகைய நாவுடைமை ஸதாசார்யர் பக்கலிலே அற்புதமாகக் காணலாம்.

92. (15) இப்பாட்டில் எழுப்பப்படுகிற வ்யக்தியைக் கீனியே! என்றழைத்ததனால் *முன்னோர் மொழிந்த முறை தப்பாமல் கேட்டுப் பின்னோர்ந்து தாமதனைப் பேசும்படியை சிஷித்தாகிறது. தம்முடைய நெஞ்சில் தோற்றினதை யெல்லாம் கை போனபடியே யெழுதி வைத்திட்டு, அத்தோடு நில்லாமல் 'இது நான்தான்தோன்றியாக எழுதினதன்று; நெடு நாள் குருகுலவாஸம் பண்ணிக்கேட்ட அர்த்தவிசேஷமிது; உபதேச பரம்பராப்ராப்தமானது' என்றும் எழுதிவைத்து பாமரப்ரதாரணம்பண்ணுவார் சிலருண்டே; அப்படிப்பட்ட வர்கள் உபதேசரத்தினமாலையில் *முன்னோர் மொழிந்த முறைதப்பாமல் கேட்டுப், பின்னோர்ந்து தாமதனைப் பேசாதே—தன்னெஞ்சில் தோற்றினதே சொல்லி இது சுத்த வுபதேச வரவாற்றதென்பர் மூர்க்கராவார்* என்கிற பாசுரத்திற்கு இலக்கானவர்கள். அப்படியில்லாதவர்களே கிளிப்பிள்ளைகள்.

93. (16) [நாயகனுய் நின்ற] ஆசார்ய கோஷ்டியில் நடுநாயகமாக நிற்பவர் எம்பெருமானார் என்று காட்டுகிற ஈடி. "அமுநா தபநாதிசாயிபூம்நா யதிராஜேந நிபத்த நாயகமூ:" என்ற யதிராஜ ஸப்ததிஸுத்தியும் காண்க. [நந்தகோபன்] எம்பெருமானைப் புத்திரனாகப் பெற்ற விஷயத்தில் எம்பெருமானார்க்கு நந்தகோபனோடு ஸாதர்மியம். யதிராஜ ஸப்தக்ருமாரணை வழங்கப்படுகிற செல்வப்பிள்ளையைக் கருஷ்ணகுசோர ஸ்தானீயனாகக் கொள்க. [உடை] ஸ்வாமிக்கு உடையவரென்று வழங்குந் திருநாமத்தை ஸூசிப்பித்தபடி. [கோயில் காப்பான்] கோயிலென்கிற சொல் திருவரங்கம் பெரியகோயிலை மட்டும் சொல்லுவதாகவுங்கொள்ளலாம்; மற்றும் பல கோவில்களையும் சொல்லுவதாகவுங்கொள்ளலாம். *தென்னரங்கர் செல்வம் முற்றும் திருத்தி வைத்தான் வாழியே* என்றும் *மூமந் மூரங்கச்ரிய மநுபத்ரவாமநுதிநம் ஸம்வர்த்தய* என்றும் சொல்லுகிறபடியே திருவரங்கச் செல்வத்தைக் காத்தருளினவரென்கை. *மன்னிய தென்னரங்காபுரி மாமலை மற்று முவந்திடுநான்* என்கிறபடியே ஸகல திவ்யதேசங்களையும் உத்தரிப்பித்தவர் ஸ்வாமியே யாதலால் கோயில்களைக் காத்தருளினவரென்பதும் பொருத்தமே. [கொடித்தோன்றுந் தோரணவாசல் காப்பானே!] *கொடியணி நெடுமதிள் கோபுரம் குறுகினர்* என்றும் *நெடுவரைத் தோரணம் நிறைத்தெங்குந் தொழுதனருலகே* என்றும் சொல்லுகிறபடியே கொடியும் தோரணமுமான வாசல் பரமபதவாசல்; அது தன்னையும் ஸ்வாமி யெம்பெருமானார் தம்முடைய ஆளுகையிலே வைத்துக் கொண்டிருப்பவரென்கை. எம்பெருமானார் திருவருளைப் பெருதவர்களுக்கு அந்த வாசலிற் புகுவது அரிதென்கிற ப்ரஸித்தியை நினைக்க.

94. (17) அம்பரமே பாட்டில்; நந்தகோபர் யசோதை கண்ணன் பலராமன் என்கிற வியாஜத்தினால் முறையே ஆசார்யன், திருமந்தரம், திருமந்தரார்த்தம், திருமந்தரார்த்த ஸாரம் ஆகிய இந்நான்கும் உரிய சொற்களால் தெரிவிக்கப் படுகின்றன. (எங்ஙனே யென்னில்;) நந்தகோபரால் அம்பரமும் தண்ணீரும் சோறும் அறஞ்செல்வதாகச் சொல்லியுள்ளது. இம்முன்றையும் ஆசார்யனே அறஞ்செய்யக் காண்கிறோம். அம்பரமென்பது ஆகாசம்; பரமாகாச சப்தவாச்யமான *நலமந்தமில்லதோர் நாடெனும் மூலைகுண்டத்தைப் ப்ராபிக்கச் செய்வதே அம்பரமறம் செய்கை. தண்ணீரென்பது விரஜையாறு. விரஜா நதி ஸ்நானத்தைச் செய்விப்பவனென்கை. சோறு என்பது—உபநிஷத்தில் அன்னமாக ஒதப்பட்ட ப்ரஹ்மமே யாம். *அஹமந்நா தோஹமந்நாதோ ஹமந்நாத:* என்று ஸாமகானம் செய்துகொண்டு ப்ரஹ்மநுபவம் செய்யும்படி பண்ணுவிப்பவர் ஆசாரியர். நந்தகோபரென்றதும் ஆசார்யரிடத்திற் பொருந்தும். எடுத்த பேராளன் நந்தகோபரால்* என்று நம்மாழ்வாரருளிச் செய்தபடி நந்தகோபர் நிதிபெற்றுப் பரிபூர்ண பகவதநுபவம் செய்தவர். ஆசார்யரும் அப்படியே யன்றோ. இனி, கொம்பனுர்க் கெல்லாமென்று தொடங்கி இரண்டடிகளால்—பகவானைப் பிள்ளையாகப் பெற்றமாதாக்களுள் மிகச் சிறந்தவனே! என்று சொல்லியசோகைப்பிராட்டி எழுப்பப்படுகிறான். "மந்த்ரோ மாதா குரு: பிதா" என்ற பிரமாணத்தின்படி மாதாவாகச்

[2-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.]

காலமாக ஆழ்வார் எழுந்தருளும் மார்க்கத்தை மாற்றி கோஷ்டிக்கு இடையூறு செய்கலாம்.

திவ்யப்ரபந்த ஸேவைக்காகவே ஏற்பட்ட இத்திருவத்யயனோத்ஸவத்தில் அரைப்ராதான்யமளித்து சந்தடி இல்லாமலும், பலூன் விற்பனை, பஜனை முதலியவைகளால் இல்லாமலும் காத்திருக்கலாம். குறுக்கும் நெடுக்குமாக அநேக இடங்களில் மூங்கி போல் ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் ஒதுக்குப்பறம் போகாமலிருக்க மூங்கில் கட்டியோ வைத்தோ அசுத்தப்படுத்தப் படாமல் செய்திருக்கலாம். ஆழ்வார்களுக்கு ஏற்படும் அபபல தார்யங்கள் நிகழாதவாறு முன்னேற்பாடு செய்திருக்கலாம். இதுமாதிரி பல விஷயங்கள் விக்க வேண்டியவைகளை ஸம்யத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறோம். ஒரு வேண்டுகோள் : எ.ப. லத்திலோ புறப்பாட்டிலேயே நாச்சியார் திருக்கோலம் சாத்தியே எழுந்தருளினதாகச் சொல்லப்படும் அக்காலத்தில் பிரதி தினமும் ஒவ்வொரு திருக்கோலம் சாத்திப் புறப்பாடு கண்டருளினது போல் இப்போதும் அவ்வித ஏற்பாட்டைப் புதுப்பிக்கலாம். ஒரு பெரிய உத்ஸவம் (பிரம்மோத்ஸவம்) நின்று விட்டதையும் புதுப்பிக்கலாம். உபயக்காரர்கள் ஆதாரிலேயே நடத்திவிடலாம். தேவஸ்தானத்துக்கு சிரமம் ஏற்படாது, உரிய அதிகாரிகள் இவ்விஷயங்களில் தக்க கவனம் செலுத்துவார்களென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

[ஆசிரியர்க்கு வேண்டுகோள் :— தயவு செய்து இவ்விஷயத்தை வெட்டில்லாமல் பிரசுரிக் வேண்டுகிறேன். — ம. ரா.]

அப்படியே போடுவதில் பல சிரமங்களிருப்பதாலும், பத்ரிகையில் இடக்குறைவினாலும், சில இப்போது அவசியமில்லாததாலும் முக்யமாக எழுதியிருப்பவற்றை மட்டில் கூடியவரை குறைக்காமல் வெளியிட்டிருப்பதில் அன்பர் திருப்தி அடையவேணும். — ப.ர.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

கேள்வி— பதில் :

அஷ்டக்ரஹ யோகம்.

ஒரு அன்பர் அஷ்டக்ரஹ யோகத்தைப்பற்றி பத்ரிகையில் எழுதும்படி கேட்டிருக்கிறார். பதில் வருமாறு :—

இப்போது ஏற்படும் இந்த யோகம் அவ்வளவு கடுமையானதல்ல. எனினும் பரிஹாரம் செய்ய விருப்பமுள்ளவர்கள் செய்துகொள்ளலாம். பரிஹாரம் செய்யவேண்டிய முக்ய காலங்கள் 16—1—62 முதல் 24—2—62 வரை. அவரவர்கள் சொந்த முறையில் செய்து கொள்வது தான் நலம். பரார்த்தமாக (லோகக்ஷேமத்துக்காக) ஏற்பட்ட ஆலயங்களில் அவற்றிற்கு ஏற்பட்ட வழியில் பிரார்த்தனைகள் நடத்தி வரலாம். இவ்வழியில் பரிஹாரம் காண்பது இக்காலத்தில் நடப்பது சிரமம். ஆலயங்களை ஆளும் அதிகாரிகள் கவனித்தால் ஸுலபமாகும். அவர்கள் கேட்கவும் மாட்டார்கள் ; சொல்வதும் சிரமம்.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

***

திருக்கோஷ்டியூர் ஸ்ரீ உரகமெல்லணையானுக்கு லக்ஷார்ச்சனை மஹோத்ஸவம்.

நாளது பிலவ ஞு தை-மீ (26—1—62) தைமீ 13உ வெள்ளிக்கிழமை முதல் 22உ (4--2--62) ஞாயிற்றுக்கிழமை வரை நடைபெறும். அர்ச்சனையில் பங்கு கொள்ளுபவர்கள் அர்ச்சனை 1க்கு ரூ. 5—00 தேவஸ்தானம் ஆபீஸில் செலுத்தி தங்கள் நக்ஷத்திரம் பெயர்களை பதிவு செய்து கொள்ளும்படி கோரப்படுகிறது. பணமும் நேரிலோ அல்லது மணியார்டர் மூலமாகவோ செலுத்தலாம் என— திருக்கோஷ்டியூர் ஸ்ரீஸௌமியநாராயணப் பெருமாள் தேவஸ்தானம் சூப்பிரெண்டெண்ட் தெரிவிக்கிறார்.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

வ்யாக்பான சக்ரவர்த்தியும், பரமகாருணிகருமான
பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருமாளிகை புனருத்தாரண கைங்கர்யம்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ய்யாய், அவாப்த ஸமஸ்த காமனாய், அனந்த கல்யாண குணனாய், பல திருப்பதி
வதார ஸ்வரூபத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸர்வலோக சரண்யனான ஸ்ரீமத்
நாம, ரூப, குண லீலா அனுபவங்களில் ஆழ்ந்திருந்து ஸகல சேதனர்களும்
மபடி அருளிச் செயல்களாகிய நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தங்கள் என்னும் பாமாலை
புத்து அனுக்ரஹித்த ஆழ்வார்களின் திவ்ய ஸூக்திகளில் திருவாய்மொழிக்கு இரு
நாலாயிரப்படி வ்யாக்யானமும், மற்ற இருபத்துமூன்று ப்ரபந்தங்களுக்கு வ்யாக்யானங்
கும், ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திற்கு தனிச்லோகீ என்ற அப்புதமான வ்யாக்யானமும், மற்றும் பல
கிரந்தங்களைச் சேதனர்களுக்கு வழங்கியவரும், நம் அழகிய மணவாளனால் வ்யாக்யான சக்ர
வர்த்தி என்று புகழப்பட்டவரும் பரமகாருணிகருமான ஸ்ரீமத் பெரியவாச்சான் பிள்ளை கவி
4328-க்கு மேல் ஸர்வஜித் வருஷம் ஆவணிமாதம் கிருஷ்ணாஷ்டமி ரோஹிணி நக்ஷத்திரத்தில்
திருச்சேங்கநல்லூரில் (சேங்கனூர்) அவரித்து 95 திருநக்ஷத்திரங்கள் எழுந்தருளியிருந்த
ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் திருமாளிகை இன்று மிகவும் சிதிலமாகியிருக்கிறது. அத்திருமாளிகையை
ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்து என்றென்றும் ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் நினைவுச்சின்னமாக ப்ரகாசிக்கும்படி
செய்ய எல்லோரும் பொருளுதவி செய்து ஆசார்ய க்ருபைக்கு பாத்திரர்களாகும்படி பிரார்த
திக்கப் படுகிறார்கள்.

பொருளுதவி செய்பவர்கள் கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு அனுப்பி ரசீது பெற்றுக்கொள்ள
வேண்டும்.

T. C. ஸ்ரீனிவாஸன், Teesee Bros., 98. கீழராஜவீதி, தஞ்சாவூர்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

If not delivered Please return to:—

"AMRUTALAHARI" OFFICE,

East Chitra Street, Srirangam.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

To

Sri

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Printed and Published by S. M. Sundararajacharya at the Sri Vilasam Press, Srirangam.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada